

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 787

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 25 noiembrie 2008

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
1.103. — Decret privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> pentru maiștri militari și subofițeri din Serviciul de Informații Externe	2	1.240. — Hotărâre privind darea în administrarea Ministerului Transporturilor a unor suprafețe de teren trecute în domeniul public al statului, în vederea finalizării de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. a obiectivului de investiții „Fluidizarea traficului rutier pe DN 1 între km 8+100 și km 17+100 și centura rutieră în zona de nord a municipiului București, obiect 1 C, pasaj inferior pe DN 1 la intersecția cu Bd. Aerogării și bd. Ion Ionescu de la Brad”	18–19
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.188 din 6 noiembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (2) și (3) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali	2–4	1.419. — Hotărâre privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.114/2003 pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Magistrala 5 Drumul Taberei—Pantelimon. Tronsonul Drumul Taberei—Universitate”	19
Decizia nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) și (2) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali	5–8	1.420. — Hotărâre privind suplimentarea bugetului Cancelariei Primului-Ministru din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2008, pentru Agenția Națională pentru Sport	19–20
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
149. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 46/2007 privind modul de alocare a fondurilor externe nerambursabile și a contribuției naționale în bugetul instituțiilor implicate în gestionarea și utilizarea acestora, pentru obiectivul „Cooperare teritorială europeană”	9–11	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
154. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice și a Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006	12–15	1.638. — Ordin al ministrului sănătății publice privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2008 al Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microbiologie și Imunologie „Cantacuzino”	20–23
169. — Ordonanță de urgență privind majorarea contribuției României la realizarea investițiilor finanțate prin împrumutul extern acordat de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, prin Acordul de împrumut pentru finanțarea „Proiectului de modernizare a rețelei energetice feroviare”	16	ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII	
172. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii energiei electrice nr. 13/2007	16–18	1.154. — Hotărâre pentru completarea anexei la Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005	24
		ACTE ALE COMITETULUI INTERMINISTERIAL DE FINANȚĂRI, GARANȚII ȘI ASIGURĂRI	
		365. — Hotărâre pentru aprobarea Normei privind derularea activității de emiteri în numele și în contul statului a garanției pentru companii (cod ISO: NI-GAR-08-I/0)	24–26
		ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI	
		Hotărârea din 29 aprilie 2008 în Cauza Stancu împotriva României	27–31

D E C R E T E

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* pentru maiștri militari și subofițeri din Serviciul de Informații Externe

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 10 pct. 4 și ale art. 11 pct. IX.4 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerile directorului Serviciului de Informații Externe,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Pe data de 1 decembrie 2008 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, maiștrilor militari și subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 1*), care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 2. — Pe data de 1 decembrie 2008 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru

rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, maiștrilor militari și subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 2*), care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 3. — Pe data de 1 decembrie 2008 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, maiștrilor militari și subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 3*), care face parte integrantă din prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din Constituția României, republicată, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 12 noiembrie 2008.

Nr. 1.103.

*) Anexele nr. 1—3 se comunică instituțiilor interesate.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 1.188
din 6 noiembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (2) și (3) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (2) și (3) din Legea nr. 35/2008 pentru

alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Uniunea Democrată Tătară și Naim Belgin în Dosarul unic nr. 12/C/2008 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă, cauză ce face obiectul Dosarului nr. 2.069D/2008 al Curții Constituționale.

La apelul nominal răspunde, pentru Uniunea Democrată Tătară, avocat Eugen Țintă-Vass, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsind celălalt autor al excepției, domnul Naim Belgin, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 2.082D/2008, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (3) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Asociația Etnicilor Turci și Denis Sabit în Dosarul nr. 11/C/2008 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției Asociația Etnicilor Turci, același avocat prezent și în cauza mai sus strigată, lipsind celălalt autor al excepției, domnul Denis Sabit, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Văzând identitatea parțială de obiect al celor două cauze, Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării.

Atât reprezentantul convențional al autorilor excepțiilor, cât și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu propunerea de conexare a cauzelor.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 2.082D/2008 la Dosarul nr. 2.069D/2008, care a fost primul înregistrat la Curtea Constituțională.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul părții prezente, în vederea susținerii excepției de neconstituționalitate invocate. În esență, acesta a afirmat că dispozițiile art. 9 alin. (2) și (3) din Legea nr. 35/2008 creează un cadru discriminatoriu între organizațiile minorităților naționale, datorită tratamentului favorabil de care se bucură organizațiile minorităților naționale reprezentate în Parlament în legislatura 2004—2008, care nu au de îndeplinit nicio altă condiție pentru depunerea candidaturii la viitoarele alegeri, în detrimentul acelor organizații ale minorităților naționale care nu au avut o astfel de reprezentare în aceeași legislatură și care, pentru a-și depune candidatura pentru un mandat de parlamentar, trebuie să îndeplinească cele două condiții prevăzute de textele criticate, referitoare la caracterul de utilitate publică al respectivei organizații și la depunerea în termen de 30 de zile de la data stabilirii zilei alegerilor a unei liste de membri care să conțină un număr de cel puțin 15% din numărul total al cetățenilor declarați ca aparținând acelei minorități după ultimul recensământ. În opinia autorilor excepției, prima condiție menționată este, practic, imposibil de realizat, având în vedere că, la data adoptării Legii nr. 35/2008, nicio organizație aparținând minorităților naționale nu era declarată ca atare. În concluzie, textele de lege criticate contravin prevederilor art. 4, art. 37, art. 6 alin. (1) și art. 62 alin. (2) din Constituție, motiv pentru care se solicită admiterea excepției. Avocatul autorilor excepției depune în fiecare dintre cele două dosare note scrise având un conținut identic.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, deoarece textele de lege criticate nu încalcă normele fundamentale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 20 octombrie 2008, pronunțate în Dosarul unic nr. 12/C/2008, respectiv în Dosarul nr. 11/C/2008, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă, respectiv Tribunalul București — Secția a III-a civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (2) și (3) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, respectiv a dispozițiilor art. 9 alin. (3) din aceeași lege.**

Excepțiile au fost ridicate de Uniunea Democrată Tătară și Naim Belgin, pe de o parte, și de Asociația Etnicilor Turci și Denis Sabit, pe de altă parte, în cauze având ca obiect soluționarea unor contestații formulate împotriva unor decizii ale Biroului Electoral Central prin care au fost respinse candidaturile la alegerile parlamentare din anul 2008 ale celor două organizații ale minorităților naționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, având un conținut asemănător, autorii acesteia arată că dispozițiile art. 9 alin. (2) și (3) din Legea nr. 35/2008, modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2008, încalcă dreptul minorităților de a fi reprezentate în Parlamentul României de către organizația dorită. Astfel, în timp ce pentru organizațiile reprezentate în Parlament nu există nicio condiție de fond necesară depunerii candidaturilor, în cazul organizațiilor nereprezentate în Parlament sunt impuse două condiții: utilitatea publică și depunerea în termen de 30 de zile de la data stabilirii zilei alegerilor a unei liste de membri care să conțină un număr de cel puțin 15% din numărul total al cetățenilor declarați ca aparținând acelei minorități după ultimul recensământ. Prin urmare, se creează o situație discriminatorie în favoarea organizațiilor minorităților reprezentate în Parlament la ultimele alegeri, chiar dacă este posibil ca acestea să nu mai reflecte, în prezent, voința majoritară a cetățenilor aparținând acelei minorități, în timp ce acele organizații care au capacitatea reală de a reprezenta interesul general al membrilor săi sunt împiedicate, datorită celor două condiții prevăzute de art. 9 alin. (2) și (3) din lege, să candideze pentru alegerile parlamentare.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă, ca și Tribunalul București — Secția a III-a civilă, apreciază că textele de lege criticate nu pot fi considerate discriminatorii, excepția de neconstituționalitate fiind, prin urmare, neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. 9 alin. (2) și (3) din Legea nr. 35/2008, cu modificările și completările ulterioare, nu încalcă dispozițiile art. 4, art. 6 alin. (1), art. 16, art. 37 alin. (1) și ale art. 62 alin. (2) din Legea fundamentală, textele criticate fiind, așadar, constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 9 alin. (2) și (3) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 13 martie 2008. Alin.(3) al art. 9 din lege a fost modificat prin art. 1 pct. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2008 privind modificarea și completarea titlului I al Legii nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice

locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 630 din 29 august 2008. Prin urmare, în prezent, textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 9 alin. (2) și (3): „(2) Pot depune candidaturi organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale reprezentate în Parlament.

(3) Pot depune candidaturi și alte organizații ale cetățenilor aparținând minorităților naționale definite potrivit art. 2 pct. 29, legal constituite, care sunt de utilitate publică și care prezintă Biroului Electoral Central, în termen de 30 de zile de la data stabilirii zilei alegerilor, o listă de membri cuprinzând un număr de cel puțin 15% din numărul total al cetățenilor care, la ultimul recensământ, s-au declarat ca aparținând minorității respective.”

— Art. 2 pct. 29, la care se face trimitere în alin. (3), are următoarea redactare: „minoritate națională — acea etnie care este reprezentată în Consiliul Minorităților Naționale;”

Autorii excepției consideră că textele de lege menționate încalcă, în ordinea invocării lor, prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1), raportat la art. 4, referitoare la interzicerea discriminării pe criterii de origine etnică, art. 37 alin. (1) privind dreptul de a fi ales, art. 6 alin. (1) privind dreptul la identitate și ale art. 62 alin. (2) referitoare la dreptul organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale de a fi reprezentate în Parlament.

Examinând criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate, urmând a fi respinse, pentru cele ce se vor arăta în continuare.

În esență, autorii excepției consideră că cerințele prevăzute de art. 9 alin. (2) și (3) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali împiedică participarea în cursa alegerilor parlamentare a acelor organizații ale cetățenilor aparținând minorităților naționale care la alegerile anterioare nu au fost reprezentate în Parlament. Textele de lege criticate impun în sarcina acestora îndeplinirea a două condiții: caracterul de utilitate publică al acelei organizații și depunerea în termen de 30 de zile de la data stabilirii zilei alegerilor a unei liste de membri care să conțină un număr de cel puțin 15% din numărul total al cetățenilor declarați ca aparținând acelei minorități după ultimul recensământ, condiții ce nu sunt prevăzute, în schimb, și pentru organizațiile minorităților reprezentate în Parlament la ultimele alegeri, acestea având dreptul neîngrădit de a participa la scrutinul electoral.

Curtea constată că întreaga argumentație a excepției de neconstituționalitate, întemeiată pe dispozițiile art. 4, art. 6

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (2) și (3) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Uniunea Democrată Tătară și Naim Belgin în Dosarul unic nr. 12/C/2008 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și de Asociația Etnicilor Turci și Denis Sabit în Dosarul nr. 11/C/2008 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 noiembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

alin. (1), art. 16 alin. (1), art. 37 alin. (1) și art. 62 alin. (2) din Constituție, nu poate fi reținută.

Dispozițiile de lege criticate conțin norme care sunt în spiritul, și nu împotriva, atât al prevederilor constituționale ale art. 6 alin. (1), care recunosc și garantează dreptul la identitate al minorităților naționale, cât și ale art. 62 alin. (2), care legitimează participarea organizațiilor cetățenilor care aparțin minorităților naționale la alegerile parlamentare, în condițiile legii electorale. Or, atât condiția recunoașterii caracterului de utilitate publică al organizației respective, cât și cea a depunerii unor liste de membri însumând un număr de cel puțin 15 % din numărul total al cetățenilor declarați ca aparținând acelei minorități după ultimul recensământ sunt astfel de cerințe, reglementate prin legea organică în materie electorală. Stabilirea, prin lege, a condițiilor menționate nu contravine textelor constituționale invocate ca fiind încălcate, legiuitorul având competența exclusivă de a institui modalitățile și condițiile de funcționare a sistemului electoral, potrivit art. 73 alin. (3) lit. a) din Constituție.

Textele criticate creează un regim special pentru organizațiile minorităților naționale, în măsură să justifice, prin condițiile impuse, reprezentarea reală a membrilor acestora în Parlament. Fixarea unui termen de 30 de zile de la data stabilirii zilei alegerilor în vederea prezentării la Biroul Electoral Central a unei liste de membri se justifică prin necesitatea ocrotirii interesului general al societății, referitor la organizarea și desfășurarea cu celeritate a procedurilor electorale.

Totodată, Curtea constată că textele legale supuse controlului de constituționalitate nu încalcă prevederile art. 16 alin. (1), raportat la art. 4 din Legea fundamentală, și, ca atare, nu pot fi considerate discriminatorii, câtă vreme legiuitorul a urmărit prin aceste reglementări să acorde și organizațiilor minorităților nereprezentate în Parlament posibilitatea să participe la alegeri, nu numai celor care, în baza voturilor obținute în alegeri, sunt deja reprezentate în Parlament.

Cât privește afirmațiile autorilor excepției, potrivit cărora este inechitabil că organizațiile minorităților naționale reprezentate în Parlament să poată candida și pe viitor fără îndeplinirea niciunei alte condiții, deoarece acestea, în realitate, și-ar fi putut pierde, între timp, reprezentativitatea în rândul minorității respective, Curtea consideră că nici aceste susțineri nu pot fi reținute ca fiind întemeiate. Astfel, cum a statuat în jurisprudența sa în materie, de exemplu prin Decizia nr. 146 din 15 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 11 aprilie 2005, „organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale reprezentate în Parlament nu sunt privilegiate (...), întrucât acestea au îndeplinit condiții mult mai severe pentru a accede în Parlament”. Totodată, dacă criteriile pe baza cărora acele organizații au obținut la ultimele alegeri un loc în Parlament nu sunt îndeplinite și la actualele alegeri, acest lucru va rezulta din votul alegătorilor.

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.189

din 6 noiembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) și (2) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor „art. I pct. 45 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2008 privind modificarea și completarea titlului I al Legii nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali”, excepție ridicată de Asociația „Adevăr și Dreptate” în Dosarul nr. 6.463/2/2008 (2.406/2008) al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, Asociația „Adevăr și Dreptate”, prin președintele său, domnul Ene Viorel, asistat de avocat Dumitru Nițurad, cu împuternicire avocațială depusă la dosarul cauzei. Lipsește partea Dan Voiculescu, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 2.108D/2008, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor în Dosarul nr. 6.464/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin președintele său și asistat de același avocat ca și în cauza anterior strigată. Lipsește partea Nicolae Dabija, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Văzând identitatea de obiect al celor două cauze, Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării cauzelor.

Părțile prezente și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu propunerea de conexare a celor două cauze.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 2.108D/2008 la Dosarul nr. 2.105D/2008, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care reiterează, pe scurt, argumentele expuse în motivarea scrisă a excepției, solicitând, în final, admiterea acesteia, în temeiul prevederilor art. 115 alin. (1), (2), (5) și (6) din Constituție, invocate ca fiind încălcate.

Reprezentantul Ministerului Public, fiind solicitat să-și exprime punctul de vedere asupra excepției, pune concluzii de respingere a acesteia ca neîntemeiată. Aceasta deoarece dispozițiile art. I pct. 45 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2008, prin aceea că reglementează asupra termenului de

depunere a contestației împotriva deciziei de acceptare a unei candidaturi, nu afectează drepturile electorale în sensul prevăzut de art. 115 alin. (6) din Constituție. În plus, actul normativ criticat îndeplinește și condițiile cuprinse la art. 115 alin. (5) din Legea fundamentală, referitoare la intrarea în vigoare a ordonanței de urgență numai după depunerea ei, spre dezbateră în procedura de urgență, la Camera competentă și publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 26 octombrie 2008, pronunțate în dosarele nr. 6.463/2/2008 (2406/2008), respectiv nr. 6.464/2/2008, **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, respectiv Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. I pct. 45 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2008 privind modificarea și completarea titlului I al Legii nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali”.**

Excepția a fost ridicată de Asociația „Adevăr și Dreptate” în cauze privind soluționarea unor recursuri formulate împotriva unor sentințe civile prin care au fost soluționate două contestații împotriva unor decizii ale biroului electoral de circumscripție, prin care au fost acceptate două candidaturi la alegerile parlamentare din 30 noiembrie 2008.

În motivarea excepției de neconstituționalitate având un conținut identic se susține că prevederile art. I pct. 45 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2008, prin care „s-au modificat drepturile contestatarilor prevăzute la art. 35 (1) din Legea organică electorală a votului uninominal nr. 35/2008”, contravin art. 115 alin. (1), (2), (5) și (6) din Constituție, deoarece:

— potrivit art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală, ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul drepturilor electorale, ceea ce se întâmplă însă prin prevederile de lege criticate, acestea modificând termenul în care părțile interesate au dreptul de a depune contestație împotriva unei decizii de acceptare a unei candidaturi;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2008 reglementează în materie electorală, domeniu care, potrivit art. 73 alin. (3) lit. a) din Constituție, aparține legilor organice, astfel că actul normativ criticat încalcă și prevederile art. 115 alin. (1) din aceasta, de vreme ce „în domeniul legii organice nu se pot emite ordonanțe de urgență”;

— ordonanța de urgență criticată a fost emisă în afara unei legi de abilitare, astfel cum impune art. 115 alin. (2) din Constituție;

— mai mult, actul normativ atacat nu a fost depus spre dezbatere la Camera Deputaților, astfel că, neîndeplinind condițiile prevăzute de art. 115 alin. (5) din Constituție, autorul excepției apreciază că acest act normativ nu poate fi considerat ca fiind în vigoare.

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 2.105D/2008 al Curții Constituționale, apreciază că dispozițiile art. I pct. 45 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2008 sunt **neconstituționale**, în sensul încălcării art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală, „întrucât acestea nu au fost adoptate prin lege organică și aduc o restrângere a duratei în care poate fi exercitată contestația reglementată la art. 32 alin. (1) din Legea nr. 35/2008”. De asemenea, instanța arată că „în domeniul exercitării drepturilor electorale, domeniu care intră în sfera de reglementare a legii organice, Guvernul nu este abilitat să emită ordonanță de urgență”, astfel că, în lipsa unei legi speciale de abilitare a Guvernului, rezultă o încălcare și a art. 115 alin. (1) din Constituție.

Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 2.108D/2008 al Curții Constituționale, apreciază că, sub aspectul criticii de neconstituționalitate fundamentate pe art. 73 alin. (3) lit. a) și art. 115 alin. (1) și (2) din Constituție, excepția este neîntemeiată. Cât privește raportarea criticii la prevederile art. 115 alin. (5) din Legea fundamentală, instanța de judecată menționează că nu își poate exprima punctul de vedere, Guvernul urmând să aducă precizări cu privire la procedura depunerii ordonanței de urgență criticate, spre dezbatere, la Camera competentă.

În schimb, instanța de judecată apreciază că dispozițiile de lege atacate sunt **neconstituționale** prin raportare la prevederile **art. 115 alin. (6)** din Constituție, deoarece acestea fac referire la un drept electoral, asupra căruia, potrivit noimei fundamentale încălcate, nu se poate reglementa prin ordonanță de urgență. Se susține, în acest sens, că sfera drepturilor electorale nu se rezumă doar la drepturile electorale privite ca drepturi fundamentale și recunoscute de art. 36, 37 și 38 din Constituție, ci include și alte drepturi electorale, reglementate prin lege, cum este cel în speță, dreptul de a contesta decizia biroului electoral de circumscripție prin care a fost acceptată o candidatură, drept ale cărui condiții de exercitare au fost modificate prin ordonanța de urgență criticată. Concluzia aceasta se desprinde, în opinia instanței, din însăși redactarea art. 115 alin. (6) din Constituție, care consacră domeniile sustrase reglementării prin ordonanță de urgență, enumerând distinct, în cadrul acestei categorii, „drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție”, de „drepturile electorale”.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că „dispozițiile art. I pct. 45 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2008, care modifică termenul de depunere a contestației împotriva acceptării de către biroul electoral de circumscripție a unei candidaturi, instituit de Legea nr. 35/2008, aduc o restrângere a duratei în care poate fi exercitată contestația reglementată la art. 32 alin. (1) din Legea nr. 35/2008 și afectează dreptul fundamental de a fi ales.” În consecință, dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, fiind contrare prevederilor art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală. Celelalte dispoziții constituționale invocate nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat în încheierile de sesizare și în motivările autorului, îl reprezintă prevederile „art. I pct. 45 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2008 privind modificarea și completarea titlului I al Legii nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali”. Dispozițiile de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. I pct. 45: *„Titlul I al Legii nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 13 martie 2008, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: [...]*

45. La articolul 32, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

«Art. 32. — (1) Acceptarea de către biroul electoral de circumscripție a unei candidaturi se face, în termen de 24 de ore de la depunere, prin decizie și poate fi contestată de către cetățenii cu drept de vot, partidele politice, alianțele politice, alianțele electorale și organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, în termen de cel mult 48 de ore de la afișarea deciziei de acceptare.

(2) Respingerea de către biroul electoral de circumscripție a unei candidaturi se face, în termen de 24 de ore de la depunere, prin decizie și poate fi contestată de către candidat sau de către competitorii electorali care au propus candidatura respectivă, în termen de 48 de ore de la afișarea deciziei de respingere.»

În ceea ce privește raportul dintre actul de bază — Legea nr. 35/2008 — și actul modificator — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2008 —, trebuie reținut că, potrivit normelor de tehnică legislativă, dispozițiile de modificare și completare sunt încorporate, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta. Ca atare, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, în realitate, dispozițiile art. 32 alin. (1) și (2) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 13 martie 2008, astfel cum acest text de lege a fost modificat prin art. I pct. 45 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2008 privind modificarea și completarea titlului I al Legii nr. 35/2008, ordonanță publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 630 din 29 august 2008.

În redactarea inițială, art. 32 alin. (1) și (2) avea următorul conținut:

„(1) Acceptarea de către biroul electoral de circumscripție a unei candidaturi poate fi contestată de către cetățenii cu drept de vot, partidele politice, alianțele politice, alianțele electorale și organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale în

termen de 72 de ore de la expirarea termenului de depunere a candidaturii.

(2) *Respingerea de către biroul electoral de circumscripție a unei candidaturi poate fi contestată de către candidat sau de către competitorii electorali care au propus candidatura respectivă, în termen de 3 zile de la respingere.*”

Autorul excepției consideră că textele de lege, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2008, încalcă prevederile constituționale ale art. 73 alin. (3) lit. a), potrivit cărora sistemul electoral se reglementează prin lege organică, și ale art. 115 alin. (1), (2), (5) și (6), referitoare la delegarea legislativă.

Examinând criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate, urmând a fi respinse, pentru cele ce se vor arăta în continuare.

1. O primă critică constă în aceea că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2008 reglementează în materie electorală, domeniu ce, potrivit art. 73 alin. (3) lit. a) din Constituție, aparține legilor organice, astfel că actul normativ criticat încalcă și prevederile art. 115 alin. (1) din aceasta, de vreme ce „în domeniul legii organice nu se pot emite ordonanțe de urgență”, iar aceasta a fost emisă în afara unei legi de abilitare.

Asupra acestor critici, Curtea ține să învedereze că, în sistemul constituțional românesc, **Parlamentul** este organul reprezentativ suprem al poporului român și **unica autoritate legiuitoare a țării**, rol ce îi este conferit de art. 61 alin. (1) din Constituție. Pe de altă parte, ca o excepție de la monopolul Parlamentului în materie de legiferare, Constituția a prevăzut în art. 108 alin. (3) și art. 115 **instituția delegării legislative**, care oferă Guvernului posibilitatea de a adopta ordonanțe — simple sau de urgență —, acte normative cu putere de lege. Ca forme ale delegării legislative sunt de menționat:

a) delegarea legislativă către Guvern prin intermediul unei legi speciale de abilitare, cu respectarea cerințelor prevăzute de art. 115 alin. (1)—(3) din Constituție, în baza căreia pot fi emise ordonanțe (simple) în domenii care nu fac obiectul legilor organice;

b) delegarea legislativă constituțională — permisă direct de Constituție —, în baza căreia Guvernul poate recurge, în situații extraordinare, la reglementarea primară a unor relații sociale, pe calea **ordonanțelor de urgență**, în condițiile prevăzute de art. 115 alin. (4)—(6) din Legea fundamentală. Este de observat că ordonanțele de urgență pot fi adoptate de Guvern numai în situații extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora. Ordonanța de urgență care cuprinde norme de natura legii organice se aprobă, conform art. 115 alin. (5) teza finală din Constituție, cu majoritatea prevăzută la art. 76 alin. (1). Din prevederile constituționale enunțate se constată că **ordonanțele de urgență pot interveni atât în domeniul legilor ordinare, cât și în domeniul rezervat legilor organice.**

În doctrină s-a subliniat că, „spre deosebire de ordonanțele guvernamentale emise pe baza unei legi de abilitare în absența unei stări excepționale, **ordonanțele de urgență se caracterizează prin faptul că sunt adoptate în temeiul unei autorități proprii, conferite de Constituție Guvernului, fără să fie nevoie în acest scop de o autorizare prealabilă concretizată într-o lege specială, dar cu condiția ca măsurile luate să fie impuse de o situație excepțională**”.

Față de cele menționate, Curtea constată că Ordonanța de urgență nr. 97/2008, criticată pentru neconstituționalitate, a fost emisă de Guvern cu respectarea tuturor cerințelor constituționale prevăzute la art. 115 alin. (4).

2. În ce privește susținerea că actul normativ atacat nu a fost depus spre dezbateri la Camera Deputaților, neîndeplinind condițiile prevăzute la art. 115 alin. (5) din Constituție, și, în

consecință, actul nu poate fi considerat ca fiind în vigoare, Curtea consideră că această critică este neîntemeiată.

Potrivit art. 115 alin. (5) teza întâi din Constituție, ordonanța de urgență intră în vigoare numai după depunerea sa spre dezbateri în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată și după publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

Din examinarea fișei privind derularea procedurii legislative rezultă că proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2008 a fost înregistrat la Senat, în temeiul art. 75 alin. (1) din Constituție, ca primă Cameră sesizată, la 29 august 2008, pentru dezbateri în procedură de urgență, iar ordonanța a fost publicată, la aceeași dată, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 630/2008.

3. O altă susținere a autorului excepției constă în faptul că prin această ordonanță de urgență se contravine art. 115 alin. (6) din Constituție, care nu îngăduie să fie adoptate ordonanțe de urgență prin care sunt afectate drepturile electorale. Or, prin prevederile legale criticate au fost modificate termenul în care părțile interesate au dreptul de a depune contestații împotriva unei decizii de acceptare a unei candidaturi și momentul de la care acesta începe să curgă.

Articolul 115 alin. (6) din Constituție prevede că „*Ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică*”. Din interpretarea textului constituțional se poate deduce că interdicția adoptării de ordonanțe de urgență este totală și necondiționată atunci când menționează că „nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale” și că „nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică”. În celelalte domenii prevăzute de text, ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă „afectează”, dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin.

Potrivit art. 115 alin. (6) din Constituție, „*Ordonanțele de urgență [...] nu pot afecta [...] drepturile electorale [...]*”.

Pentru Curtea Constituțională, interpretarea și aplicarea acestei dispoziții constituționale impune, pentru început, clarificarea a două probleme.

O primă problemă ridicată de interpretarea textului constituțional constă în **lămurirea noțiunii „de a afecta”, cu referire la drepturile electorale.**

Verbul „a afecta” este susceptibil de interpretări diferite, așa cum rezultă din unele dicționare. Din punctul de vedere al Curții, aceasta urmează să rețină numai sensul juridic al noțiunii, sub diferite nuanțe, cum ar fi: „a suprima”, „a aduce atingere”, „a prejudicia”, „a vătăma”, „a leza”, „a antrena consecințe negative”, cu privire la categoria drepturilor electorale ce fac obiectul excepției de neconstituționalitate.

O a doua problemă care trebuie clarificată este de a stabili **conținutul noțiunii de „drepturi electorale”.**

Drepturile electorale formează o categorie distinctă între drepturile și libertățile cetățenilor. Deși drepturile electorale sunt cuprinse în sfera drepturilor și libertăților prevăzute de Constituție, legiuitorul constituționar a inserat distinct, alături de acestea, în cuprinsul alin. (6) al art. 115 din Legea fundamentală, categoria drepturilor electorale, pentru a sublinia că acestea se referă și la drepturile electorale menționate de legislația infraconstituțională.

Rezultă, așadar, că sfera drepturilor electorale este mai largă decât cea rezultată din Constituție, unde sunt reglementate doar drepturile electorale fundamentale ale cetățenilor, în timp ce celelalte drepturi electorale sunt prevăzute de lege.

Drepturile electorale privite din punct de vedere constituțional ca drepturi fundamentale se regăsesc în art. 16 alin. (4), art. 36, 37, 38, art. 62 alin. (1) și (2) și art. 81 alin. (1) din Constituție.

Alături de drepturile electorale fundamentale consacrate de Constituție se regăsesc și alte drepturi electorale reglementate prin lege (dreptul alegătorilor de a face întâmpinări împotriva omisiunilor, a înscrisurilor greșite sau a oricăror erori din Registrul electoral; dreptul alegătorilor de a verifica înscrierea în listele electorale, de a face întâmpinări împotriva omisiunilor, a înscrisurilor greșite și a oricăror erori; dreptul alegătorilor de a face contestație cu privire la listele electorale; dreptul alegătorilor de a obține cartea de alegător; **dreptul de contestare a candidaturilor**; dreptul candidaților de a contesta operațiunile electorale; dreptul candidaților de a avea acces la mijloacele de informare în masă). **Aceste drepturi sunt drepturi electorale procedurale, ce țin de exercitarea drepturilor electorale fundamentale ale cetățenilor (dreptul de vot, dreptul de a fi ales, dreptul de a alege).**

În conformitate cu dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. a) din Constituție, sistemul electoral se reglementează prin lege organică. Așa cum s-a arătat, prin ordonanțe de urgență se poate reglementa și în domenii rezervate legilor organice.

În domeniul drepturilor electorale „afectarea acestora” pe calea ordonanțelor de urgență, în sensul art. 115 alin. (6) din Constituție, trebuie examinată cu anumite nuanțări, în special în ceea ce privește acele drepturi care sunt legate de organizarea și desfășurarea procesului electoral, ținând seama și de anumite realități practice.

Curtea consideră că în cadrul duratei procesului electoral, cuprinzând diverse faze, se impune o corelare a termenelor, în succesiunea lor, la care operațiunile electorale să se desfășoare.

Așa cum s-a arătat, dreptul de contestare a unei candidaturi este un drept electoral, dar fără a fi un drept electoral

fundamental. Faptul că pe calea unei ordonanțe de urgență au fost aduse modificări atât asupra termenului de depunere a contestației împotriva deciziilor de acceptare de către biroul electoral de circumscripție a unei candidaturi, cât și asupra momentului de la care acest termen procedural începe să curgă nu poate afecta dreptul de vot al contestatorului și nici pe cel de a face contestație, în sensul în care Curtea a precizat conținutul noțiunii „a afecta” („a leza”, „a prejudicia”, „a aduce atingere”).

Dreptul electoral referitor la dreptul de contestare a candidaturilor nu este, prin urmare, prejudiciat sau lezat sub aspectul existenței dreptului subiectiv. Ordonanța de urgență criticată cuprinde norme care reglementează doar modalitățile și condițiile de exercitare a acestui drept, ceea ce nu contravine prevederilor art. 115 alin. (6) din Constituție.

Prin limitarea în timp a exercitării dreptului de a contesta o candidatură, legiuitorul a avut în vedere necesitatea de corelare a acestuia cu alte drepturi ce țin de operațiunile electorale, supuse, la rândul lor, unor termene.

De altfel, această concluzie se reflectă și în jurisprudența Curții, care, de exemplu, prin Decizia sa nr. 150 din 17 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 362 din 28 aprilie 2005, și Decizia nr. 146 din 15 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 11 aprilie 2005, a reținut, cu titlu de principiu, că asigurarea celerității în procesul electoral constituie un considerent major care justifică instituirea de către legiuitor a unor reguli speciale de procedură în materie electorală, concretizate, de pildă, în termene scurte de exercitare și soluționare a căilor de atac.

Față de cele arătate, **Curtea apreciază că pe calea ordonanțelor de urgență se poate interveni asupra drepturilor electorale procedurale prevăzute în legislația infraconstituțională, în măsura în care nu se aduce atingere existenței dreptului, nu se „afectează” substanța dreptului ca atare.**

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) și (2) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Asociația „Adevăr și Dreptate” în Dosarul nr. 6.463/2/2008 (2.406/2008) al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și în Dosarul nr. 6.464/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 noiembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

ORDONAȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONAȚĂ DE URGENȚĂ****pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 46/2007****privind modul de alocare a fondurilor externe nerambursabile și a contribuției naționale în bugetul instituțiilor implicate în gestionarea și utilizarea acestora, pentru obiectivul „Cooperare teritorială europeană”**

Având în vedere faptul că România, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, este beneficiar de fonduri externe nerambursabile în cadrul obiectivului „Convergență” și al obiectivului „Cooperare teritorială europeană”,

având în vedere faptul că Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor gestionează fondurile externe nerambursabile aferente programelor obiectivului „Cooperare teritorială europeană” în calitate de Autoritate de management/Autoritate comună de management/Autoritate națională pentru 11 programe finanțate din Fondul European de Dezvoltare Regională, precum și din fondurile aferente Instrumentului de Asistență pentru Preaderare și Instrumentului European de Vecinătate și Parteneriat,

ținând cont de faptul că 9 dintre cele 11 programe au primit decizia de aprobare din partea Comisiei Europene, iar celelalte două urmează să o primească până la sfârșitul anului curent,

având în vedere urgența privind crearea cadrului legal de aplicare a Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1.083/2006 din 11 iulie 2006 de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.260/1999, Regulamentului (CE) nr. 1.080/2006 din 5 iulie 2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul European de Dezvoltare Regională și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.783/1999, Regulamentului (CE) nr. 1.828/2006 din 8 decembrie 2006 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1.083/2006 de stabilire a unor dispoziții generale privind la Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și Regulamentului (CE) nr. 1.080/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Regulamentului (CE) nr. 1.638/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 octombrie 2006 de stabilire a dispozițiilor generale privind instituirea unui instrument european de vecinătate și parteneriat, Regulamentului (CE) nr. 951/2007 al Comisiei din 9 august 2007 de stabilire a normelor de punere în aplicare a programelor de cooperare transfrontalieră finanțate în cadrul Regulamentului (CE) nr. 1.638/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a dispozițiilor generale privind instituirea unui instrument european de vecinătate și parteneriat, Regulamentului (CE) nr. 1.085/2006 al Consiliului din 17 iulie 2006 de instituire a unui instrument de asistență pentru preaderare (IPA) și Regulamentului (CE) nr. 718/2007 al Comisiei din 12 iunie 2007 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1.085/2006 al Consiliului de instituire a unui instrument de asistență pentru preaderare (IPA),

în scopul asigurării coerenței fluxurilor financiare aferente implementării programelor obiectivului „Cooperare teritorială europeană” atât intern, cât și în relația cu statele partenere în programe,

apreciind că neadoptarea prezentei ordonanțe de urgență ar conduce la apariția unor grave disfuncționalități în implementarea programelor obiectivului „Cooperare teritorială europeană” din punctul de vedere al asigurării unei gestiuni financiare corecte și echitabile pentru toate statele partenere în programe,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 46/2007 privind modul de alocare a fondurilor externe nerambursabile și a contribuției naționale în bugetul instituțiilor implicate în gestionarea și utilizarea acestora, pentru obiectivul „Cooperare teritorială europeană”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 31 august 2007, aprobată prin Legea nr. 379/2007, se modifică și se completează, după cum urmează:

1. În tot cuprinsul ordonanței, următoarele sintagme se înlocuiesc după cum urmează:

a) sintagma „contribuție națională” se înlocuiește cu sintagma „contribuție publică națională”;

b) sintagma „cheltuieli neeligibile” se înlocuiește cu sintagma „alte cheltuieli decât cele eligibile”;

c) sintagmele „liderul de proiect/beneficiar”, respectiv „liderul de proiect/beneficiarului” se înlocuiesc cu sintagmele „liderii de proiect/beneficarii”, respectiv „liderilor de proiect/beneficiarilor”.

2. La articolul 1 alineatul (2), literele m), r), t) și u) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„m) *unitate de plată* — structura din cadrul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor, în situația în care acesta îndeplinește rol de Autoritate de management/Autoritate comună de management/Autoritate națională pentru un program

de cooperare teritorială europeană, care are responsabilitatea transferării către liderii de proiect/beneficarii/parteneri a sumelor aferente plăților în avans, a cofinanțării de la bugetul de stat și a sumelor din asistența financiară nerambursabilă de la Uniunea Europeană, aferente cheltuielilor eligibile efectuate în cadrul proiectelor finanțate din fonduri externe nerambursabile în cadrul programelor obiectivului «Cooperare teritorială europeană», precum și către contractori a sumelor aferente finanțării proiectelor de asistență tehnică, după caz;

.....
r) *plată în avans* — sumele transferate către liderii de proiect/beneficarii/parteneri pentru a asigura resursele financiare necesare începerii derulării proiectelor și către Birourile Regionale pentru Cooperare Transfrontalieră în vederea îndeplinirii atribuțiilor delegate de către Autoritatea de management/Autoritatea comună de management/Autoritatea națională pentru implementarea programelor;

.....
t) *cheltuieli eligibile* — cheltuielile realizate de către liderii de proiect/beneficarii/parteneri, aferente proiectelor finanțate în cadrul programelor aferente obiectivului «Cooperare teritorială europeană», care pot fi finanțate atât din asistența financiară nerambursabilă, cât și din bugetul de stat și/sau contribuția

proprie a liderilor de proiect/beneficiari/parteneri, conform reglementărilor legale comunitare și naționale în vigoare;

.....
u) *contribuția națională* — totalul fondurilor publice cheltuite în cadrul implementării programelor aferente obiectivului «Cooperare teritorială europeană», format din cofinanțarea publică și cheltuieli publice, altele decât cele eligibile;”.

3. La articolul 1 alineatul (2), litera Ț) se abrogă.

4. La articolul 3, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) FEDR finanțează următoarele programe:

a) Programul de cooperare transfrontalieră România—Bulgaria 2007—2013;

b) Programul de cooperare transfrontalieră Ungaria—România 2007—2013;

c) Programul de cooperare transnațională «Sud-Estul Europei», denumit în continuare *SEE*;

d) Programul de cooperare interregională INTERREG IVC, denumit în continuare *INTERREG IVC*;

e) Programul pentru Rețeaua de dezvoltare urbană URBACT II, denumit în continuare *URBACT II*;

f) Programul de cooperare interregională INTERACT 2007—2013, denumit în continuare *INTERACT 2007—2013*;

g) Programul ESPON 2013 — Rețeaua europeană de observare a dezvoltării și coeziunii teritoriale, denumit în continuare *ESPON 2013*.

(2) Sumele aferente FEDR stabilite pentru Programul operațional de cooperare transfrontalieră România—Bulgaria 2007—2013, pentru care Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor îndeplinește atribuții de Autoritate de management, au caracter previzional și se reflectă în anexa la bugetul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor, în anexa la bugetul unităților administrativ-teritoriale, al organismelor prestatoare de servicii publice și de utilitate publică de interes local sau județean din România în calitate de lider de proiect/beneficiar/ partener, respectiv în bugetul Ministerului Economiei și Finanțelor în calitate de Autoritate de certificare și plată.”

5. La articolul 4, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) IPA finanțează Programul IPA de cooperare transfrontalieră România—Serbia.

(2) Sumele aferente IPA, stabilite pentru Programul IPA de cooperare transfrontalieră România — Serbia, pentru care Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor îndeplinește atribuții de Autoritate de management, au caracter previzional și se reflectă în anexa la bugetul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor, în anexa la bugetul unităților administrativ-teritoriale, al organismelor prestatoare de servicii publice și de utilitate publică de interes local sau județean din România în calitate de lider de proiect/beneficiar/partener, respectiv în bugetul Ministerului Economiei și Finanțelor în calitate de Autoritate de certificare și plată.”

6. La articolul 5, alineatele (1) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) ENPI finanțează următoarele programe operaționale comune:

a) Programul operațional comun România—Ucraina—Republica Moldova 2007—2013;

b) Programul operațional comun de cooperare în bazinul Mării Negre 2007—2013;

c) Programul de cooperare transfrontalieră Ungaria—Slovacia—România—Ucraina 2007—2013.

.....
(5) Pentru programul de cooperare transfrontalieră prevăzut la alin. (1) lit. c), pentru care Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor îndeplinește atribuții de Autoritate națională, sumele provenite din ENPI sunt transferate beneficiarului din România de către Autoritatea comună de management din cadrul statului partener, conform procedurilor de implementare agreeate la nivelul programului.”

7. La articolul 6 punctul 2, literele c), d), e) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) sumele necesare cofinanțării axelor prioritare/priorităților din cadrul tuturor programelor, cu excepția axelor prioritare de asistență tehnică, atunci când Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor, în calitate de AM, este beneficiar al asistenței tehnice;

d) sumele necesare finanțării cheltuielilor eligibile și a altor cheltuieli decât cele eligibile, în cazul în care Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor are calitatea de beneficiar de asistență tehnică;

e) sumele necesare finanțării cheltuielilor eligibile efectuate de către alți beneficiari din România ai axelor prioritare/componentelor de asistență tehnică în cadrul programelor obiectivului «Cooperare teritorială europeană» care nu sunt ordonatori principali/secundari de credite;

f) sumele necesare plății creanțelor bugetare ale bugetului Uniunii Europene și/sau bugetului general consolidat ca urmare a unor nereguli definite conform Ordonanței Guvernului nr. 79/2003 privind controlul și recuperarea fondurilor comunitare, precum și a fondurilor de cofinanțare aferente utilizate necorespunzător, aprobată cu modificări prin Legea nr. 529/2003, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv a majorărilor de întârziere ca urmare a nerecuperării la timp de la liderii de proiect/beneficiari/parteneri.”

8. La articolul 6 punctul 2, după litera f) se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:

„g) sumele necesare acoperirii diferențelor de curs valutar pentru operațiunile efectuate de către Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor în cadrul programelor aferente obiectivului «Cooperare teritorială europeană»”.

9. La articolul 6, după punctul 3 se introduce un nou punct, punctul 4, cu următorul cuprins:

„4. Pentru sumele prevăzute în bugetul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor, cu rol de Autoritate de management, reprezentând finanțarea proiectelor aprobate în cadrul programelor operaționale, instituțiile publice cu rol de beneficiari ai axelor de asistență tehnică pot avea calitatea de ordonator terțiar de credite.”

10. La articolul 7, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) În mod excepțional, până la adoptarea măsurilor necesare pentru acceptarea contribuției private drept cheltuielă eligibilă, în cadrul Programului de cooperare transfrontalieră Ungaria—România 2007—2013 și a SEE, sumele alocate de la bugetul de stat, reprezentând cofinanțarea, se acordă pentru proiectele la care liderii de proiect/partenerii sunt organizații neguvernamentale — persoane juridice de drept privat din România, în procent de maximum 15% din cheltuielile eligibile ale acestora, stabilite în contractul de finanțare încheiat cu Autoritatea de management.”

11. La articolul 7, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Sumele alocate de la bugetul de stat, prevăzute la alin. (1), sunt acordate conform regulilor specifice fiecărui program.”

12. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Sumele aferente cofinanțării se transferă de către unitatea de plată din cadrul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor către liderii de proiect/beneficiari/parteneri/birourile regionale pentru cooperare transfrontalieră din România prin plăți în lei sau euro, conform normelor metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe.”

13. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — Pentru programele obiectivului «Cooperare teritorială europeană», pentru care Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor îndeplinește rol de Autoritate de

management, statele partenere pot transfera cofinanțarea publică pentru axa prioritară de asistență tehnică într-un cont în euro al Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor.”

14. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Alocarea în bugetul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor a sumelor prevăzute la art. 6 pct. 2 lit. f), pentru plata creanțelor bugetare ale bugetului Uniunii Europene și/sau bugetului general consolidat ca urmare a unor nereguli definite conform Ordonanței Guvernului nr.79/2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 529/2003, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv a majorărilor de întârziere ca urmare a nerecuperării la timp de la liderii de proiect/beneficiari/parteneri, se realizează potrivit prevederilor Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare. Sumele alocate în acest scop nu pot fi realocate pentru alte destinații.”

15. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — Propunerile de credite bugetare necesare asigurării sumelor prevăzute la art. 6 pct. 3 se stabilesc pe baza proiectelor aprobate și/sau a estimării cuantumului proiectelor ce urmează a se aproba pentru finanțare în cadrul programelor aferente obiectivului «Cooperare teritorială europeană».”

16. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) În cazul programelor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. a) și art. 4 alin. (1), pentru care Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor este Autoritate de management, plata în avans se acordă din cofinanțare numai liderilor de proiect/partenerilor/birourilor regionale pentru cooperare transfrontalieră din România.

(2) În cazul programelor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b)—g), pentru care Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor este Autoritate națională, se acordă plăți în avans din cofinanțare numai birourilor regionale pentru cooperare transfrontalieră din România.

(3) În cazul programelor prevăzute la art. 5 alin. (1), pentru care Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor este Autoritate comună de management, se acordă plăți în avans, din fondurile externe nerambursabile, către beneficiarii din statele partenere și către birourile regionale pentru cooperare transfrontalieră.

(4) Modalitatea de acordare a plăților în avans se detaliază în normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe.”

17. Articolul 14 se abrogă.

18. La articolul 15, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Sumele reprezentând plăți în avans acordate unui lider de proiect/beneficiar/partener și/sau birourilor regionale pentru cooperare transfrontalieră se vor deduce din cererile ulterioare de rambursare/plată până la finalizarea proiectului și din sursa din care au fost acordate.”

19. La articolul 15, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Scopul acordării plăților în avans este acela de a asigura resursele financiare necesare începerii derulării contractelor; din aceste sume se pot plăti inclusiv facturile de avans, conform prevederilor legale.”

20. La articolul 18, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) Autoritatea de management/Autoritatea comună de management este responsabilă de recuperarea sumelor plătite necuvenit ca urmare a unor nereguli sau neutilizării conform destinației stabilite prin contract a fondurilor externe nerambursabile, a plății în avans și a cofinanțării alocate de la bugetul de stat proiectelor finanțate în cadrul obiectivului «Cooperare teritorială europeană» de la liderii de proiect/beneficiarii/partenerii din România.”

21. La articolul 18, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alineatele (3)—(5), cu următorul cuprins:

„(3) Autoritatea de certificare și plată din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor este responsabilă de recuperarea sumelor pe care Comisia Europeană le-a diminuat din plățile din fonduri externe nerambursabile aferente programelor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. a) și art. 4 alin. (1), efectuate către Autoritatea de certificare și plată, ca urmare a compensării acestora cu sumele necesare plății creanțelor bugetare ale bugetului Uniunii Europene de către autoritățile române.

(4) Autoritatea de certificare și plată recuperează sumele compensate de Comisia Europeană de la autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor comunitare, așa cum sunt definite în Ordonanța Guvernului nr.79/2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 529/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Proiectele derulate în cadrul programelor obiectivului «Cooperare teritorială europeană» finanțate din fonduri externe nerambursabile sunt considerate acțiuni multianuale.”

22. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — Creditele bugetare aprobate potrivit art.12 și neutilizate ca urmare a neaprobării proiectelor se redistribuie, la propunerea ordonatorilor de credite ai bugetului de stat, ai bugetului asigurărilor sociale de stat și ai bugetului asigurărilor pentru șomaj, primarilor și conducătorilor organismelor prestatoare de servicii publice și de utilitate publică de interes local sau județean, după caz, formulată în condițiile legii, pe bază de justificări temeinic fundamentate.”

Art. II. — În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, prin ordin comun al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor și al ministrului economiei și finanțelor se aprobă normele metodologice de aplicare actualizate ale Ordonanței Guvernului nr. 46/2007 privind modul de alocare a fondurilor externe nerambursabile și a contribuției naționale în bugetul instituțiilor implicate în gestionarea și utilizarea acestora, pentru obiectivul „Cooperare teritorială europeană”.

Art. III. — După aprobarea prin lege a prezentei ordonanțe de urgență, Ordonanța Guvernului nr. 46/2007 privind modul de alocare a fondurilor externe nerambursabile și a contribuției naționale în bugetul instituțiilor implicate în gestionarea și utilizarea acestora, pentru obiectivul „Cooperare teritorială europeană”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 31 august 2007, cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor,

László Borbély

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007
privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei
sălbatică și a Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006

Având în vedere că, în conformitate cu art. 226 din Tratatul de instituire a Comunităților Europene, Comisia Europeană a declanșat împotriva României o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligației de transpunere a Directivei 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie privind conservarea păsărilor sălbatică, cu modificările și completările ulterioare, și a Directivei 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, cu modificările și completările ulterioare, și

ținând seama de faptul că România s-a angajat să soluționeze problemele evidențiate de Comisia Europeană până în luna decembrie a anului 2008, iar, în lipsa unor acțiuni adecvate, instituția comunitară poate continua acțiunea declanșată, adresându-se chiar Curții de Justiție a Comunităților Europene,

luând în considerare faptul că aceste elemente vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 442 din 29 iunie 2007, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Scoaterea definitivă sau temporară din circuitul agricol sau silvic de terenuri de pe raza ariei naturale protejate de interes național/internațional, cu excepția celor aflate în zonele de dezvoltare durabilă, se poate face numai pentru obiective care vizează asigurarea securității naționale, asigurarea securității, sănătății oamenilor și animalelor sau pentru obiectivele destinate cercetării științifice și bunei administrări a ariei naturale protejate.

(2) Pentru orice plan sau proiect care necesită scoaterea definitivă ori temporară din circuitul agricol sau silvic de terenuri de pe raza ariei naturale protejate de interes comunitar, care nu se suprapune cu alte categorii de arii naturale protejate, aceasta se face cu respectarea prevederilor art. 28.

(3) Scoaterea definitivă sau temporară din circuitul agricol sau silvic de terenuri de pe raza ariei naturale protejate, conform alin. (1), se face de autoritatea publică centrală care răspunde de agricultură și silvicultură, în baza actelor de reglementare emise de autoritățile competente pentru protecția mediului.

(4) Pentru protecția patrimoniului natural și a peisajului, autoritățile administrației publice centrale cu responsabilități în domeniul amenajării teritoriului, urbanismului, mediului și dezvoltării durabile elaborează un regulament cadru de urbanism pentru Rezervația Biosferei «Delta Dunării», care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.”

2. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — (1) Sunt interzise activitățile din perimetrele ariilor naturale protejate de interes comunitar care pot să genereze poluarea sau deteriorarea habitatelor, precum și perturbări ale speciilor pentru care au fost desemnate ariile respective, atunci când aceste activități au un efect semnificativ, având în vedere obiectivele de protecție și conservare a speciilor și habitatelor. Pentru protejarea și conservarea păsărilor sălbatică, inclusiv a celor migratoare, sunt interzise activitățile din afara ariilor naturale protejate care ar produce poluarea sau deteriorarea habitatelor.

(2) Orice plan sau proiect care nu are o legătură directă cu ori nu este necesar pentru managementul ariei naturale

protejate de interes comunitar, dar care ar putea afecta în mod semnificativ aria, singur sau în combinație cu alte planuri ori proiecte, este supus unei evaluări adecvate a efectelor potențiale asupra ariei naturale protejate de interes comunitar, având în vedere obiectivele de conservare a acesteia.

(3) Ghidul metodologic privind evaluarea adecvată a efectelor potențiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar, precum și competențele de emiteră a avizului Natura 2000 se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului.

(4) În cazul planurilor sau proiectelor care se supun evaluării de mediu ori evaluării impactului asupra mediului, evaluarea adecvată a efectelor potențiale asupra ariei naturale protejate de interes comunitar este parte integrantă din acestea.

(5) În urma evaluării adecvate, autoritatea competentă pentru protecția mediului emite avizul Natura 2000 sau decizia de respingere a proiectului ori planului. În situațiile prevăzute la alin. (4), autoritatea competentă pentru protecția mediului emite avizul de mediu sau decizia de respingere a solicitării de aviz de mediu ori, după caz, acordul de mediu sau decizia de respingere a solicitării de acord de mediu, aceste documente incluzând concluziile evaluării adecvate.

(6) Acordul de mediu, avizul de mediu sau avizul Natura 2000, după caz, pentru proiectele și/sau planurile prevăzute la alin. (2) se emite numai dacă proiectul sau planul nu afectează în mod negativ integritatea ariei naturale protejate respective și după consultarea publicului, în conformitate cu legislația în domeniu.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (6), în cazul în care evaluarea adecvată relevă efecte negative semnificative asupra ariei naturale protejate și, în lipsa unor soluții alternative, planul sau proiectul trebuie totuși realizat din considerente imperative de interes public major, inclusiv de ordin social sau economic, autoritatea competentă pentru protecția mediului emite acordul de mediu, avizul de mediu sau avizul Natura 2000, după caz, numai după stabilirea măsurilor compensatorii necesare pentru a proteja coerența globală a rețelei «Natura 2000».

(8) În situațiile prevăzute la alin. (7), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează Comisia Europeană despre măsurile compensatorii adoptate.

(9) În situația în care siturile incluse în rețeaua «Natura 2000», identificate conform legislației în vigoare, adăpostesc un

tip de habitat natural prioritar și/sau o specie prioritară, singurele considerente care pot fi invocate pentru emiterea acordului de mediu, avizului de mediu sau avizului Natura 2000, după caz, sunt cele privind:

- a) sănătatea sau siguranța publică;
- b) anumite consecințe benefice de importanță majoră pentru mediu;
- c) alte motive imperative de interes public major asupra cărora s-a obținut punctul de vedere al Comisiei Europene.

(10) În procedura de emitere a actelor de reglementare pentru planuri, proiecte și/sau activități care pot afecta semnificativ ariile naturale protejate de interes comunitar, autoritățile competente pentru protecția mediului solicită și țin seama de avizul administratorilor, respectiv al custozilor ariilor protejate.”

3. La articolul 31, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În vederea protecției și conservării speciilor de păsări sălbatice prevăzute în anexa nr. 3, precum și a celor migratoare care apar în mod regulat și nu sunt prevăzute în această anexă, se declară arii de protecție specială avifaunistică, în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (1) lit. b).

(3) Protecția și conservarea habitatelor naturale terestre și acvatice de interes național, precum și a speciilor protejate de plante și animale sălbatice se fac prin declararea de arii naturale protejate de interes național sau prin aplicarea de măsuri de protecție în afara ariilor naturale protejate.”

4. La articolul 33 alineatul (2), partea introductivă și litera d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Fără a se aduce atingere art. 33 alin (3) și (4) și art. 38 din prezenta ordonanță de urgență, precum și art. 17, art. 19 alin. (5), art. 20, 22, 24 și art. 26 alin. (1) și (2) din Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare, în vederea protejării tuturor speciilor de păsări, inclusiv a celor migratoare, sunt interzise:

d) perturbarea intenționată, în special în cursul perioadei de reproducere sau de maturizare, dacă o astfel de perturbare este relevantă în contextul obiectivelor prezentei ordonanțe de urgență.”

5. La articolul 36, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 36. — (1) Autoritatea competentă pentru protecția mediului organizează sistemul de monitorizare a capturilor și uciderilor accidentale ale tuturor speciilor de păsări, precum și ale speciilor prevăzute în anexele nr. 4A și 4B.”

6. La articolul 36, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Pe baza informațiilor obținute prin sistemul de monitorizare prevăzut la alin. (1), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului ia măsuri suplimentare de cercetare sau de conservare, pentru a se asigura că uciderile sau capturile accidentale nu au un impact negativ foarte puternic asupra speciilor respective.”

7. La articolul 37, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru capturarea sau uciderea speciilor de faună sălbatică prevăzute în anexele nr. 5 A, 5 B, 5 C, 5 D și 5 E, precum și în cazul aplicării derogărilor prevăzute la art. 38, este interzisă folosirea oricăror mijloace, sisteme sau metode pentru capturarea ori omorârea pe scară largă sau neselectivă sau care pot conduce la dispariția pe plan local ori la perturbarea gravă a unei specii.”

8. La articolul 37, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Mijloacele, sistemele sau metodele de tipul celor avute în vedere la alin. (2) sunt prevăzute în anexa nr. 6.”

9. La articolul 38 alineatul (1), partea introductivă și literele b), c) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 38. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 33 și 37, se stabilesc derogări, cu condiția să nu existe o alternativă acceptabilă, iar măsurile derogatorii să nu fie în detrimentul menținerii populațiilor speciilor respective într-o stare de conservare favorabilă în arealul lor natural, numai în următoarele situații:

b) pentru prevenirea producerii unor daune importante, în special asupra culturilor agricole, animalelor domestice, pădurilor, pescăriilor și apelor, iar, în cazul speciilor de animale, altele decât păsările, și pentru prevenirea producerii unor daune importante asupra altor bunuri;

c) în interesul sănătății și securității publice, iar, în cazul speciilor de animale, altele decât păsările, și pentru alte rațiuni de interes public major, inclusiv de natură socială sau economică, și pentru consecințe benefice de importanță majoră pentru mediu;

e) pentru a permite, în condiții strict controlate, într-o manieră selectivă și într-o măsură limitată, prinderea sau deținerea unui număr limitat și specificat de exemplare din anumite specii de păsări sau din speciile prevăzute în anexele nr. 4A și 4B.”

10. La articolul 38 alineatul (1), după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) în interesul siguranței aeriene, pentru toate speciile de păsări, inclusiv cele migratoare.”

11. La articolul 38, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Derogările se stabilesc prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, cu avizul Academiei Române.

(3) Autoritatea competentă pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene rapoarte privind derogările aplicate, după cum urmează:

a) anual, pentru derogările aplicate speciilor de păsări sălbatice;

b) la fiecare 2 ani, pentru derogările aplicate speciilor sălbatice prevăzute în anexa nr. 4A.”

12. La articolul 38, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alineatele (2¹), (2²) și (2³), cu următorul cuprins:

„(2¹) Prin excepție de la prevederile alin. (2), pentru stabilirea derogărilor care privesc toate speciile de păsări, precum și speciile de mamifere prevăzute în anexele nr. 4A și 4B, este necesar și avizul conform al autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(2²) Procedura de stabilire a derogărilor se aprobă prin ordin comun al autorității publice centrale pentru protecția mediului și al autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(2³) Derogările specifică următoarele:

a) speciile care fac obiectul derogărilor;

b) mijloacele, sistemele sau metodele autorizate pentru capturare sau sacrificare;

c) condițiile de risc și circumstanțele de timp și spațiu sub rezerva cărora pot fi acordate astfel de derogări;

d) autoritatea împuternicită să declare că sunt îndeplinite condițiile impuse și să decidă mijloacele, sistemele sau metodele care pot fi utilizate, în ce limite și de către cine;

e) controalele care trebuie efectuate.”

13. La articolul 50 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, structurilor teritoriale ale acesteia și gestionarilor fondurilor de vânatoare, pe domeniul lor de competență.”

14. La articolul 52 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) nerespectarea prevederilor art. 28 alin. (1);”

15. La articolul 52 alineatul (1), după litera h) se introduce o nouă literă, litera i), cu următorul cuprins:

„i) amplasarea de construcții, investiții în afara zonelor de dezvoltare durabilă din ariile naturale protejate, cu excepția celor destinate administrării ariei naturale protejate, a celor destinate prevenirii unor calamități naturale, și a celor realizate în scopul asigurării securității naționale.”

16. La anexa nr. 1, litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„i) Arii speciale de conservare

Ariile speciale de conservare sunt acele arii naturale protejate de interes comunitar ale căror scopuri sunt conservarea, menținerea și, acolo unde este cazul, readucerea într-o stare de conservare favorabilă a habitatelor naturale și/sau a populațiilor speciilor pentru care situl este desemnat. Ariile naturale de conservare sunt special desemnate pentru conservarea tipurilor de habitate naturale și a habitatelor speciilor prevăzute în anexele nr. 2 și 3.

Managementul ariilor speciale de conservare necesită planuri de management adecvate, specifice siturilor desemnate sau integrate în alte planuri de management, și măsuri legale, administrative sau contractuale în scopul evitării deteriorării habitatelor naturale și a habitatelor speciilor, precum și a perturbării speciilor pentru care zonele au fost desemnate. Orice plan sau proiect care nu are o legătură directă cu sau nu este necesar pentru managementul ariei speciale de conservare, dar care ar putea afecta în mod semnificativ aria, singur sau în combinație cu alte planuri ori proiecte, este supus unei evaluări adecvate a efectelor potențiale asupra ariei naturale protejate de interes comunitar, având în vedere obiectivele de conservare a acesteia, conform prevederilor art. 28 din prezenta ordonanță de urgență.

Ariile speciale de conservare se desemnează prin hotărâre a Guvernului, după recunoașterea statutului lor de către Comisia Europeană, și vor face parte din rețeaua europeană «Natura 2000».

17. În anexa nr. 3, la denumirea următoarelor specii considerate prioritare la nivelul Uniunii Europene, se introduce un asterisc (*):

- a) **Canis lupus* (lup)
- b) **Callimorpha quatripunctaria* (Euplagia, Panaxia)
- c) **Nymphalis vaualbum*
- d) **Pulsatilla pratensis ssp. Hungarica* (Dediței)
- e) **Ferula sadleriana* (Aerel)
- f) **Phryganophilus ruficollis*

* Specii considerate prioritare la nivelul Uniunii Europene.

18. În anexa nr. 3, la denumirea următoarelor specii se elimină asteriscul (*) pentru speciile:

- a) *Lutra lutra* (Vidra, Lutra)
- b) *Leptidea morsei*
- c) *Gladiolus palustris* (Gladiola)

19. La anexa nr. 4A litera a) „Animale vertebrate”, poziția „Pești”, se modifică și va avea următorul cuprins:

„PEȘTI
PERCIFORMES

Percidae

— *Zingel zingel* (Pietrar)

— *Gymnocephalus baloni* (Ghiborț de râu)

ACIPENSERIFORMES

Acipenseridae

— *Acipenser sturio* (șip)”

20. Titlul anexei nr. 5B se modifică și va avea următorul cuprins:

„SPECII DE ANIMALE DE INTERES NAȚIONAL
ale căror prelevare din natură și exploatare fac obiectul
măsurilor de management”

21. La anexa nr. 6, litera b) se completează după cum urmează:

„Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează Comisia Europeană cu privire la toate autorizațiile acordate.”

Art. II. — Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 944 din 22 noiembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 19, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Speciile de mamifere și păsări, inclusiv cele migratoare, la care vânătoarea este interzisă, se supun derogărilor stabilite potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificările și completările ulterioare.”

2. La articolul 23 alineatul (1), litera x) se abrogă.

3. La articolul 23, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Prevederile art. 33 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.”

4. Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — Pe suprafețele din intravilan, în zona strict protejată și în zona tampon din cuprinsul Rezervației Biosferei «Delta Dunării», recoltarea exemplarelor din speciile de faună sălbatică și a câinilor fără stăpân se realizează, în condițiile legii, de gestionarul din zona respectivă pe baza unui contract de prestări de servicii, la solicitarea consiliului local sau a administrației ariei naturale protejate, cu avizul consiliului științific al acesteia, după caz.”

5. La articolul 35, alineatele (2) și (3) se abrogă.

6. Articolul 36 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 36. — Exemplarele din speciile de mamifere admise la vânatoare, care produc pagube culturilor agricole, silvice sau animalelor domestice, pot fi vânat și în afara perioadei legale de vânatoare, în condițiile aprobării administratorului.”

7. Articolul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 37. — Pentru acțiunile care se desfășoară în conformitate cu prevederile art. 22 alin. (2) se eliberează autorizații de capturare, emise de administrator în condițiile legii.”

8. La articolul 39, partea dispozitivă și literele g) și u) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 39. — Fără a se aduce atingere prevederilor art. 37 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007, cu modificările și completările ulterioare, sunt interzise și următoarele:

g) accesul cu arma de vânatoare, altfel decât purtată în toc, în parcuri naționale, în rezervații științifice, în zonele cu protecție strictă sau în zonele de protecție integrală din ariile naturale protejate cuprinse în fonduri cinegetice;

u) vânătoarea în parcuri naționale, în rezervații științifice, în zonele cu protecție strictă sau în zonele de protecție integrală din ariile naturale protejate cuprinse în fonduri cinegetice, precum și vânătoarea în crescătorii de vânat;”

9. La articolul 39, după litera z²) se introduc două noi litere, literele z³) și z⁴), cu următorul cuprins:

„z³) accesul cu arma de vânatoare în zona strict protejată și în zona-tampon din cuprinsul Rezervației Biosferei «Delta Dunării»;

z⁴) vânatoarea pe suprafețele din intravilan, în zona strict protejată și în zona-tampon din cuprinsul Rezervației Biosferei «Delta Dunării».”

10. La articolul 39¹, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 39¹. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 39 lit. g), u), w), în interesul protejării faunei și florei sălbatice, al conservării habitatelor naturale, pentru prevenirea producerii unor daune importante, în interesul sănătății și securității publice sau pentru alte rațiuni de interes public major în parcuri naționale, în rezervații științifice, în zonele cu protecție strictă sau în zonele de protecție integrală din ariile naturale protejate cuprinse în fonduri cinegetice, recoltarea exemplarelor din speciile de faună sălbatică admise la vânatoare și a câinilor fără stăpân se realizează, în condițiile legii, de gestionarul fondului cinegetic respectiv, cu acordul administratorului, la solicitarea administrației ariei naturale protejate, avizată de consiliul științific al acesteia.”

11. La articolul 42 alineatul (1), litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) vânatoarea păsărilor migratoare de apă în ariile de protecție specială avifaunistică și a speciilor care fac obiectul protecției în ariile speciale de conservare, precum și vânatoarea în suprafețele celorlalte arii naturale protejate, cuprinse în fondurile cinegetice, fără respectarea prevederilor referitoare la vânatoare, din planurile de management cinegetic, din planurile de management ale ariilor naturale protejate;”

12. La articolul 42 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) recoltarea exemplarelor din speciile de faună sălbatică strict protejate de pe suprafețele din intravilan, din zona strict protejată și din zona-tampon din cuprinsul Rezervației Biosferei «Delta Dunării», altfel decât în condițiile derogărilor stabilite conform legii;”

13. Articolul 43 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 43. — (1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la un an la 3 ani sau cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei nerespectarea prevederilor art. 39 lit g) și z³).

(2) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la un an la 5 ani sau cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei nerespectarea prevederilor art. 39 lit. u) și z⁴).”

14. Articolul 45 se abrogă.

15. La anexa nr. 1 litera B „Păsări”, poziția 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. Becațina comună (<i>Gallinago gallinago</i>)	1 septembrie— 28 februarie	10	55	135”
---	-------------------------------	----	----	------

16. La anexa nr. 1 litera B „Păsări”, se abrogă poziția 7.

Art. III. — Prevederile art. 28 alin. (2)—(10) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, intră în vigoare odată cu intrarea în vigoare a metodologiei de aplicare a evaluării impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, adoptată prin ordin comun al ministrului mediului și dezvoltării durabile, al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor, al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale și al ministrului internelor și reformei administrative.

Art. IV. — În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se emite ordinul conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului prin care se aprobă Ghidul metodologic privind evaluarea adecvată a efectelor potențiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar, precum și competențele de emiteră a avizului Natura 2000.

Art. V. — În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se emite ordinul comun al autorității publice centrale pentru protecția mediului și al autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, prin care se aprobă procedura de stabilire a derogărilor prevăzute de art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007, cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență.

Art. VI. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 442 din 29 iunie 2007 și Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 944 din 22 noiembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se vor republica în Monitorul Oficial al României, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul mediului și dezvoltării durabile,

Attila Korodi

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Dacian Cioloș

Departamentul pentru Afaceri Europene,

Aurel Ciobanu-Dordea,

secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind majorarea contribuției României la realizarea investițiilor finanțate prin împrumutul extern acordat de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, prin Acordul de împrumut pentru finanțarea „Proiectului de modernizare a rețelei energetice feroviare”

Având în vedere urgența continuării procesului de modernizare a rețelei energetice feroviare și a parcului de utilaje existent, care să permită reducerea cheltuielilor de mentenanță, asigurarea condițiilor de interoperabilitate, alinierea la standardele europene privind disponibilitatea infrastructurii feroviare, creșterii calității în transportul feroviar, nevoia imperioasă de creștere a productivității muncii, precum și oportunitatea achiziționării unor utilaje performante la prețuri competitive,

ținând seama de faptul că menținerea în exploatare la un nivel minim al condițiilor tehnice a acestor instalații de electrificare învechite, cu ciclul de funcționare mult depășit, duce la creșterea semnificativă a costurilor putând afecta siguranței circulației, crescând astfel riscurile unor eventuale accidente sau evenimente feroviare,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată, și al art. 3 alin. (2) din Legea nr. 211/2006 privind ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului de modernizare a rețelei energetice feroviare, semnat la București la 19 decembrie 2005,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — Se aprobă majorarea contribuției României la realizarea investițiilor finanțate prin împrumutul extern acordat de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, prin Acordul de împrumut pentru finanțarea „Proiectului de modernizare a rețelei energetice feroviare”, cu suma de 10.850.000 euro, astfel:

a) furnizarea și instalarea de bunuri pentru Partea A a proiectului cu suma de 8.000.000 euro;

b) furnizarea de bunuri pentru Partea B a proiectului cu suma de 2.850.000 euro.

Art. 2. — Sumele prevăzute la art. 1 se vor asigura de la bugetul de stat pentru perioada 2008—2010, prin bugetul Ministerului Transporturilor, cu încadrarea în limita sumelor prevăzute anual cu această destinație.

Art. 3. — Societatea Comercială „Electrificare C.F.R.” — S.A. și Ministerul Transporturilor răspund de utilizarea sumei prevăzute la art. 1, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Cătălin Doica,
secretar de stat

Ministrul transporturilor,
Ludovic Orban

București, 19 noiembrie 2008.

Nr. 169.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii energiei electrice nr. 13/2007

Având în vedere declanșarea procedurii de infringement împotriva României pentru necomunicarea măsurilor naționale de transpunere a Directivei 2005/89/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 ianuarie 2006 privind măsurile menite să garanteze siguranța aprovizionării cu energie electrică și investițiile în infrastructuri,

ținând cont de faptul că neadoptarea în regim de urgență în legislația națională a prevederilor directivei poate aduce România în fața Curții Europene de Justiție, fapt ce constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea energiei electrice nr. 13/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 23 ianuarie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, după litera g) se introduce o nouă literă, litera g¹), cu următorul cuprins:

„g¹) îmbunătățirea competitivității pieței interne de energie electrică și participarea activă la formarea atât a pieței regionale, cât și a pieței interne de energie a Uniunii Europene și la dezvoltarea schimburilor transfrontaliere;”.

2. La articolul 3, după punctul 21 se introduce un nou punct, punctul 21¹, cu următorul cuprins:

„21¹. echilibru între producție și consum — acoperirea cererii previzibile de energie electrică, fără a fi necesară reducerea consumului.”

3. La articolul 3, după punctul 59 se introduc două noi puncte, punctele 59¹ și 59², cu următorul cuprins:

„59¹. siguranța alimentării cu energie electrică — capacitatea sistemului energetic național de a asigura alimentarea cu energie electrică a clienților finali, cu respectarea legislației în vigoare;

592. *siguranța în funcționare a rețelei* — funcționarea continuă a rețelei de transport și, după caz, a rețelei de distribuție în circumstanțe previzibile.”

4. La articolul 11 alineatul (2), literele h) și u) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„h) aprobă reglementări tehnice și comerciale pentru operatorii economici din sector. Reglementările tehnice care stabilesc cerințele tehnice minime de proiectare și funcționare pentru racordarea la rețeaua de transport a instalațiilor de producere, a rețelelor de distribuție, a echipamentelor consumatorilor conectate direct, a circuitelor interne și a liniilor directe se notifică Comisiei Europene în conformitate cu prevederile Directivei 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice;

u) monitorizează piața de energie electrică în vederea evaluării nivelului de eficiență, transparență și concurență al acesteia, a continuității în alimentare, pe bază de reglementări proprii, și prezintă rapoarte anuale primului-ministru și ministerului de resort privind problemele sesizate și soluțiile aplicate.”

5. După articolul 11 se introduc două noi articole, articolele 11¹ și 11², cu următorul cuprins:

„Art. 11¹ — (1) Raportul prevăzut la art. 11 alin. (2) lit. u) cuprinde, în special, informații privind:

- siguranța în funcționare a rețelelor electrice;
- proгноza balanței dintre resursele și consumul de energie electrică pentru următorii 5 ani;
- noi capacități de producție planificate sau în curs de realizare;
- calitatea și nivelul de întreținere al rețelelor electrice;
- măsurile întreprinse pentru acoperirea vârfului de consum și pentru acoperirea deficitelor de energie;
- estimarea evoluției siguranței alimentării cu energie electrică pentru o perioadă cuprinsă între 5 și 15 ani de la data întocmirii raportului;
- proiectele sau intențiile de investiții, pe cel puțin 5 ani calendaristici, ale operatorului de transport și de sistem și cele ale oricăror altor operatori, despre care au cunoștință, privind punerea în funcțiune a unei capacități de interconexiune transfrontalieră.

(2) La elaborarea secțiunii din raport referitoare la proiectele de investiții în interconexiuni prevăzute la alin. (1) lit. g) se iau în considerare următoarele elemente:

- principiile managementului congestiilor prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1.228/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2003 privind condițiile de acces la rețea pentru schimburile transfrontaliere de energie electrică;
- capacitățile de transport al energiei electrice, existente și planificate;
- proгноza producției pe tipuri de resurse, a furnizării, a schimburilor transfrontaliere și a consumului intern de energie electrică cu luarea în considerare a măsurilor de gestionare a cererii; și
- obiectivele regionale, naționale și europene de dezvoltare durabilă.

(3) ANRE, pe baza reglementărilor proprii, elaborează raportul prevăzut la art. 11 alin. (2) lit. u) în strânsă colaborare cu operatorul de transport și de sistem, care se consultă, dacă este cazul, cu operatorii de transport și de sistem din țările vecine.

(4) Primele două rapoarte prevăzute la art. 11 alin. (2) lit. u) se publică pe site-ul ANRE până la data de 30 iunie 2009, respectiv 31 iulie 2010, iar ministerul de resort le transmite Comisiei Europene.

(5) După anul 2010, raportul prevăzut la art. 11 alin. (2) lit. u) se publică la fiecare 2 ani, până la data de 31 iulie, iar ministerul de resort îl transmite Comisiei Europene.”

Art. 112. — (1) Pentru informarea Comisiei Europene, ANRE elaborează și transmite primului-ministru și ministerului de resort un raport cu privire la măsurile adoptate pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu universal și serviciu public, inclusiv cele privind protecția consumatorului și protecția mediului și efectul posibil al acestora asupra concurenței la nivel național și internațional, indiferent dacă acestea necesită sau nu o derogare de la prevederile Directivei 2003/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2003 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de abrogare a Directivei 96/92/CE.

(2) La fiecare 2 ani de la elaborarea primului raport, acesta se reactualizează având în vedere schimbările aferente măsurilor prevăzute la alin. (1), indiferent dacă acestea necesită sau nu o derogare de la prevederile Directivei 2003/54/CE.”

6. La articolul 15, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (4) și (5), cu următorul cuprins:

„(4) Autorizarea capacităților de interconexiune care se realizează prin investiții comerciale private se face fără a aduce atingere prevederilor Regulamentului CE nr. 1.228/2003 privind condițiile de acces la rețea pentru schimburile transfrontaliere de energie electrică.

(5) Deciziile privind investițiile aferente capacităților de interconexiune se iau în urma unei analize comune efectuate de către operatorii de transport și de sistem în cauză.”

7. După articolul 29 se introduc două noi articole, articolele 29¹ și 29², cu următorul cuprins:

„Art. 29¹. — În urma consultării cu ANRE, Consiliul Concurenței elaborează și transmite factorilor responsabili un raport privind poziția dominantă pe piață și comportamentul de speculă și anticoncurențial. De asemenea, raportul cuprinde o analiză a schimbărilor de proprietate și a măsurilor practice adoptate la nivel național pentru a asigura un număr suficient al actorilor pe piață sau măsurilor practice destinate creșterii interconectării și concurenței. Raportul se transmite ministerului de resort, care îl transmite Comisiei Europene până în anul 2010, până la data de 31 iulie a fiecărui an. Începând din anul 2010, raportul se transmite Comisiei Europene la fiecare doi ani.

Art. 29². — (1) În cazul unor situații neașteptate de criză pe piața de energie și în cazul în care este amenințată siguranța fizică sau securitatea persoanelor, a aparatelor sau a instalațiilor ori integritatea sistemului, operatorul de transport și de sistem propune ministerului de resort adoptarea unor măsuri de siguranță.

(2) Măsurile menționate la alin. (1) trebuie să afecteze cât mai puțin buna funcționare a pieței interne europene și să se rezume strict la remedierea situației de criză care le-a generat.

(3) Punerea în aplicare a măsurilor prevăzute la alin. (1) se face prin hotărâre a Guvernului inițiată de ministerul de resort.

(4) Ministerul de resort notifică, în regim de urgență, celorlalte state membre ale Uniunii Europene, precum și Comisiei Europene măsurile de siguranță adoptate în fiecare caz.”

8. La articolul 37, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Restricțiile în aprovizionarea cu energie electrică în situații de urgență trebuie să respecte criteriile predefinite în ceea ce privește gestionarea dezechilibrelor de către operatorul de transport și de sistem. Orice măsură de siguranță trebuie luată în strânsă colaborare și cu consultarea altor operatori ai rețelelor de transport implicați, cu respectarea contractelor bilaterale aplicabile, inclusiv a acordurilor privind schimbul de informații.”

9. După articolul 38 se introduce un nou articol, articolul 38¹, cu următorul cuprins:

„Art. 38¹. — Operatorul de transport și de sistem este obligat, conform reglementărilor ANRE, să întocmească din 3 în 3 luni

un raport cu privire la fluxurile fizice de energie electrică care s-au derulat în cadrul importurilor de energie electrică din țări terțe Uniunii Europene în cursul ultimelor 3 luni anterioare datei raportării, care se transmite ANRE și ministerului de resort în vederea informării Comisiei Europene.”

10. Mențiunea privind transpunerea normelor comunitare se modifică și va avea următorul cuprins:

„Prezenta lege transpune Directiva 2003/54/CE privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de abrogare a Directivei 96/92/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JO) nr. L 176 din 15 iulie 2004, Directiva 2005/89/CE privind măsurile menite să garanteze siguranța aprovizionării cu energie electrică și investițiile în

infrastructuri, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JO) nr. 33 din 4 februarie 2006, și prevederile art. 4 paragraful 3 din Directiva 2004/8/CE privind promovarea cogenerării pe baza cererii de energie termică utilă pe piața internă a energiei și de modificare a Directivei 92/42/CEE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JO) nr. L 52 din 21 februarie 2004”.

Art. II. — Legea energiei electrice nr. 13/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 23 ianuarie 2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Eugen Teodorovici,

secretar de stat

București, 19 noiembrie 2008.

Nr. 172.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind darea în administrarea Ministerului Transporturilor a unor suprafețe de teren trecute în domeniul public al statului, în vederea finalizării de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. a obiectivului de investiții

„Fluidizarea traficului rutier pe DN 1 între km 8+100 și km 17+100 și centura rutieră în zona de nord a municipiului București, obiect 1 C, pasaj inferior pe DN 1 la intersecția cu Bd. Aerogării și bd. Ion Ionescu de la Brad”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 1 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2003 pentru înființarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România”, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 47/2004, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă darea în administrarea Ministerului Transporturilor a unor suprafețe de teren, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, trecute în domeniul public al statului prin Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 311/2008, în vederea finalizării de către Compania de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. a obiectivului de investiții „Fluidizarea traficului rutier pe DN 1 între km 8+100 și km 17+100 și centura rutieră în zona de nord a

municipiului București, obiect 1 C, pasaj inferior pe DN 1 la intersecția cu Bd. Aerogării și bd. Ion Ionescu de la Brad”.

(2) Suprafețele de teren transmise potrivit alin. (1) nu pot primi altă destinație.

Art. 2. — Predarea-preluarea suprafețelor de teren prevăzute la art. 1 alin. (1) se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor,

Ludovic Orban

p. Ministrul internelor și reformei administrative,

Liviu Radu,

secretar de stat

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

București, 1 octombrie 2008.

Nr. 1.240.

DATELE DE IDENTIFICARE

ale unor suprafețe de teren trecute în domeniul public al statului, care se dau în administrarea Ministerului Transporturilor, în vederea finalizării de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. a obiectivului de investiții „Fluidizarea traficului rutier pe DN 1 între km 8+100 și km 17+100 și centura rutieră în zona de nord a municipiului București, obiect 1 C, pasaj inferior pe DN 1 la intersecția cu Bd. Aerogării și bd. Ion Ionescu de la Brad”

Nr. crt.	Locul unde este situat terenul care se dă în administrare	Persoana juridică de la care se dă în administrare terenul	Persoana juridică la care se dă în administrare terenul	Suprafața terenului (m ²)	Poziția kilometrică
1.	București	Consiliul General al Municipiului București	Ministerul Transporturilor	3.541	partea dreaptă DN 1 km 7+300—km 7+750
2.	București	Consiliul General al Municipiului București	Ministerul Transporturilor	88	partea stângă DN 1 km 7+700—km 7+475
3.	București	Consiliul General al Municipiului București	Ministerul Transporturilor	2.073	partea stângă DN 1 km 7+475—km 7+675

Suprafața totală = 50.702 m²

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.114/2003 pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Magistrala 5 Drumul Taberei—Pantelimon. Tronsonul Drumul Taberei—Universitate”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin.(1) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 1.114/2003 pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Magistrala 5 Drumul Taberei—Pantelimon. Tronsonul Drumul Taberei—Universitate”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 685 din 29 septembrie 2003, se

modifică și se înlocuiește cu anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. II. — Finanțarea obiectivului de investiții se va face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, în limita sumelor prevăzute anual cu această destinație, și din alte surse, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
p. Ministrul transporturilor,
Barna Tánczos,
secretar de stat
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 4 noiembrie 2008.
Nr. 1.419.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetului Cancelariei Primului-Ministru din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2008, pentru Agenția Națională pentru Sport

În temeiul art.108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin.(2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Cancelariei Primului-Ministru, pentru Agenția Națională pentru Sport, cu suma de 6.500 mii lei, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2008,

la capitolul 67.01 „Cultură, recreere și religie”, din care 6.000 mii lei la titlul 51 „Transferuri între unități ale administrației publice”, în vederea finanțării cheltuielilor de investiții la patinoarul artificial din Târgu Mureș, și 500 mii lei la titlul 59 „Alte cheltuieli”, pentru

finanțarea parțială a lucrărilor de reparații capitale la sala de jocuri aflată în folosința gratuită a Federației Române de Baschet.

Art. 2. — Ministerul Economiei și Finanțelor este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Cancelariei Primului-Ministru pe anul 2008.

Art. 3. — Cu sumele rămase neutilizate până la data de 10 decembrie 2008, la propunerea ordonatorului principal de credite, se reîntregește Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2008.

Art. 4. — Cancelaria Primului-Ministru, prin Agenția Națională pentru Sport, răspunde de modul de utilizare a sumei alocate potrivit prezentei hotărâri, în conformitate cu prevederile legale.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Marian Marius Dorin
Președintele Agenției Naționale pentru Sport,
Octavian Ioan Atanase Bellu
Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor,
László Borbély
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 4 noiembrie 2008.
Nr. 1.420.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII PUBLICE

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2008 al Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microbiologie și Imunologie „Cantacuzino”

Având în vedere prevederile art. 15 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 2 alin. (3) din Legea nr. 292/2002 privind stabilirea modalității de aprobare a bugetelor de venituri și cheltuieli ale institutelor naționale de cercetare-dezvoltare și ale art. 24 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare;

văzând Referatul de aprobare al Direcției generale buget și credite externe nr. E.N. 10.087 din 26 septembrie 2008;

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 862/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății Publice, cu modificările ulterioare,

ministrul sănătății publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2008 al Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microbiologie și Imunologie „Cantacuzino”, unitate aflată în coordonarea Ministerului Sănătății Publice, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Nivelul cheltuielilor totale aferente veniturilor totale înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli al institutului prevăzut la art. 1 reprezintă limită maximă și nu poate fi depășit decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea Ministerului

Sănătății Publice și cu avizul Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse și al Ministerului Economiei și Finanțelor.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează depășiri sau nerealizări ale veniturilor aprobate, institutul nominalizat la art. 1 va putea efectua cheltuieli în funcție de realizarea veniturilor, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

Art. 3. — Nerespectarea prevederilor prezentului ordin atrage răspunderea contravențională în condițiile legii.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

București, 26 septembrie 2008.
Nr. 1.638.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII PUBLICE

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI RECTIFICAT PE ANUL 2008
al Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microbiologie și Imunologie „Cantacuzino”

INDICATORI	Nr. Rand	BVC aprobat 2008	Influente	BVC rectificat 2008	%
A	0	3	2	3	4
I. VENITURI TOTALE, din care:	1	55.622	1.200	56.822	102
1. VENITURI DIN EXPLOATARE, din care:	02	55.472	0	55.472	100
a) venituri din activitatea de baza*)	03	12.610	0	12.610	100
b) Venituri din alte activitati conexe activitatii de cecetare-dezvoltare	04	42.862	0	42.862	100
2. VENITURI FINANCIARE	05	150	0	150	100
3. VENITURI EXTRAORDINARE	06	0	1.200	1.200	120
II. CHELTUIELI TOTALE, total, din care	07	51.334	1.200	52.534	102
1, Cheltuieli de exploatare, total, din care :	08	51.040	0	51.040	100
a) bunuri si servicii	09	24.235	0	24.235	100
b) cheltuieli de personal, din care cheltuieli cu salariile	10	22.524	0	22.524	100
	11	16.198	0	16.198	100
contributii pentru asigurari sociale de stat	12	3.138	0	3.138	100
contributii pentru asigurarile de somaj	13	155	0	155	100
contributii pentru asigurari sanatate	14	887	0	887	100
contributii pentru asigurarile de accidentr de munca si boli profesionale	15	109	0	109	100
-contributie pentru concedii si indemnizatii	16	138	0	138	100
-contributii la Fondul de garantare a creantelor salariale	17	40	0	40	100
-contributii la fondul de pensii facultative	18	0	0	0	0
alte cheltuieli de personal, din care :	19	1.859	0	1.859	100
tichete de masa	20	1.400	0	1.400	100
deplasari, detasari	21	459	0	459	100
c) Cheltuieli de exploatare privind amortizarea si provizioanele	22	3.884	0	3.884	100
d) Cheltuieli de protocol	23	29	0	29	100
e) cheltuieli de reclama si publicitate	24	1	0	1	100
f) Cheltuieli cu sponsorizarea	25	30	0	30	0

g) cheltuieli prevazute de art.21(3-litera c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, din care :	26	200	0	200	100
-tichete de crese	27	0	0	0	0
-tichete cadou	28	200	0	200	100
l)Alte cheltuieli	29	137	0	137	100
			0	0	0
2. Cheltuieli financiare, din care :	30	294	0	294	100
- cheltuieli cu dobinzile	31	1	0	1	100
- alte cheltuieli financiare	32	293	0	293	100
			0	0	0
3. Cheltuieli extraordinare	33	0	1.200	1.200	120
			0	0	0
III. REZULTATUL BRUT(profit/pierdere)	34	4.288	0	4.288	100
			0	0	0
IV IMPOZIT PE PROFIT	35	686	0	686	100
VI REZULTATUL NET (profit/pierdere)	36	3.602	0	3.602	100
			0	0	0
VI ACOPERIREA PIERDERILOR CONTABILE DIN ANII PRECEDENTI	37	0	0	0	0
VII. PROFITUL DE REPARTIZAT RAMAS DUPA ACOPERIREA PIERDERILOR CONTABILE DIN ANII PRECEDENTI(potrivit O.G. nr. 57/2002 aprobata prin Legea nr.324/2003), din care :	38	3.602	0	3.602	100
a) pentru cointeresarea personalului	39	720	0	720	100
b) pentru finantarea dezvoltarii institutului, in conformitate cu planul de investitii si dotari ale acestuia, aprobat de organul administratiei centrale coordonator	40	2.161	0	2.161	100
c) pentru desfasurarea activitatii curente, inclusiv pentru cofinantarea proiectelor	41	720	0	720	100
IX. SURSE DE FINANTARE A INVESTITIILOR, din care :	42	9.198	1.200	10.398	113
1. Surse proprii	43	9.198	0	9.198	100
2. Alocatii de la bugetul de stat pentru investitii	44	0	1.200	1.200	120
3. Credite bancare pentru investitii	45	0		0	0
interne	46	0		0	0
externe	47	0		0	0
4. ALTE SURSE	48	0		0	0
X. UTILIZAREA RESURSELOR PENTRU INVESTITII, din care :	49	9.198	1.200	10.398	113

1. Investitii, inclusiv investitii in curs la finele anului	50	9.198	1.200	10.398	120
2. Rambursari de rate aferente creditelor pentru investitii	51	0	0	0	0
interne	52	0	0	0	0
externe	53	0	0	0	0
X DATE DE FUNDAMENTARE				0	0
1. Venituri totale(rd.01)	54	55.622	1.200	56.822	102
2. Cheltuieli aferente veniturilor totale	55	51.334	1.200	52.534	102
3. Rezultate (+/-)(rd.54-rd.55)	56	4.288	0	4.288	100
4. Numar mediu de personal, total institut, din care :	57	816	0	816	100
numar mediu personal de cercetare-dezvoltare	58	275	0	275	100
5. Castigul mediu lunar pe salariat, total institut**) lei	59	1.635	0	1.635	100
6. Castigul mediu lunar pe personal de cercetare-dezvoltare /lei	60	2.375	0	2.375	100
7. Rentabilitatea (rd.56/rd.55*100)	61	8,35	0,00	8,35	100
8.Productivitatea muncii pe total personal mii lei/pers.(rd.02/rd.57)	62	67,98	0,00	67,98	100
9. Rata rentabilitatii financiare rd.34*100/capital propriu	63	109,42	0,00	109,42	100
10.Platii restante	64	6.665,40	0,00	6.665,40	100
11. Creante de incasat	65	4.820,00	0,00	4.820,00	100

*) Veniturile realizate din contractele de cercetare încheiate cu Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, Autoritatea Națională pentru Cercetarea Științifică, inclusiv programe-nucleu, subvenția pentru Animăleria Băneasa, sunt în sumă de 12.610 mii lei, la data de 1 ianuarie 2008, iar cele realizate din contracte încheiate cu ordonatorii principali de credite care finanțează programe și proiecte din planurile sectoriale sunt în sumă de 0 mii lei.

**) Câștigul mediu lunar pe salariat este calculat fără a influența sumele prevăzute pentru plata indemnizațiilor Consiliului de administrație și a directorului general.

NOTĂ:

În cheltuielile cu salariile pentru anul 2008 s-au cuprins și:

- suma de 108.000 lei reprezentând indemnizațiile membrilor consiliului de administrație;
- suma de 99.000 lei reprezentând salariul directorului general.

ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂRE**pentru completarea anexei la Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005**

Având în vedere dispozițiile art. 139 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.134/2008, prin care a fost emis avizul conform pentru punerea în funcțiune a Judecătoriei Jibou, cu sediul în localitatea Jibou, județul Sălaj,

în temeiul prevederilor art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, republicată, ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii h o t ă r ă ș t e:

Art. I. — Anexa la Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 958 din 28 octombrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se completează

cu o nouă poziție privind stabilirea numărului de identificare ECRIS pentru Judecătoria Jibou, după cum urmează:
„1.752 Judecătoria Jibou”.

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
judecător **Lidia Bărbulescu**

București, 30 octombrie 2008.

Nr. 1.154.

**ACTE ALE COMITETULUI INTERMINISTERIAL
DE FINANȚĂRI, GARANȚII ȘI ASIGURĂRI**

COMITETUL INTERMINISTERIAL DE FINANȚĂRI, GARANȚII ȘI ASIGURĂRI

HOTĂRÂRE**pentru aprobarea Normei privind derularea activității
de emiteră în numele și în contul statului
a garanției pentru companii (cod ISO: NI-GAR-08-I/0)**

În baza Hotărârii Guvernului nr. 534/2007 privind înființarea, atribuțiile, competențele și modul de funcționare ale Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări și reglementarea operațiunilor de finanțare, garantare și asigurare efectuate de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. în numele și în contul statului, cu modificările și completările ulterioare, analizând propunerea referitoare la Norma privind derularea activității de emiteră în numele și în contul statului a garanției pentru companii (cod ISO: NI-GAR-08-I/0) și ținând seama de:

— Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., republicată;

— Nota de aprobare nr. 808 din 11 noiembrie 2008 întocmită de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A.;

— discuțiile și propunerile formulate în ședința din data de 13 noiembrie 2008 de către membrii Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări,

Comitetul Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări, întrunit în plenul ședinței din ziua de 13 noiembrie 2008, h o t ă r ă ș t e:

Articol unic. — Se aprobă Norma privind derularea activității de emiteră în numele și în contul statului a garanției pentru companii (cod ISO: NI-GAR-08-I/0), conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Președintele Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări,
Eugen Teodorovici

București, 13 noiembrie 2008.

Nr. 365.

NORMĂ

**privind derularea activității de emiterie în numele și în contul statului a garanției pentru companii
(cod ISO: NI-GAR-08-I/0)**

Prezenta normă a fost elaborată în conformitate cu Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., republicată, și cu Hotărârea Guvernului nr. 534/2007 privind înființarea, atribuțiile, competențele și modul de funcționare ale Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări și reglementarea operațiunilor de finanțare, garantare și asigurare efectuate de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. în numele și în contul statului, cu modificările și completările lor ulterioare.

CAPITOLUL I

Obiectul garanției

Art. 1. — Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., denumită în continuare *EximBank*, garantează, în numele și în contul statului, creditele sau scrisorile de garanție bancară acordate/emise la solicitarea companiilor, în scopul derulării tranzacțiilor comerciale cu partenerii.

Art. 2. — (1) Sursa de realizare a acestor operațiuni în numele și în contul statului este, potrivit art. 10 lit. a) din Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., republicată, Fondul pentru garanții de export, pentru garantarea creditelor pentru bunuri și servicii destinate exportului, a creditelor cumpărător și a investițiilor românești în străinătate, precum și a activităților de dezvoltare a infrastructurii, a utilităților de interes public, dezvoltare regională, susținere a activității de cercetare-dezvoltare, protecția mediului înconjurător, ocupare și formare a personalului, susținere și dezvoltare a întreprinderilor mici și mijlocii și a tranzacțiilor internaționale.

(2) Fondul menționat la alin. (1) va putea fi angajat în limita maximă de expunere stabilită de Comitetul Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări, denumit în continuare *C.I.F.G.A.*

Art. 3. — Garanția pentru companii, denumită în continuare *garanția*, nu constituie ajutor de stat, fiind elaborată cu respectarea îndrumărilor Comisiei Europene privind ajutorul de stat sub forma garanțiilor (*Commission Notice on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to State aid in the form of guarantees*), publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 155 din 20 iunie 2008.

CAPITOLUL II

Definiții

Art. 4. — În sensul prezentei norme se definesc următorii termeni:

a) *beneficiarul garanției* — banca finanțatoare, care acordă ordonatorului creditul pentru realizarea tranzacțiilor comerciale cu partenerii;

b) *convenție de garantare* — contractul în baza căruia se emite scrisoarea de garanție, în care sunt menționate părțile implicate, condițiile de garantare specifice etc.;

c) *credit* — creditul acordat (altul decât cel sub forma creditului de investiții) sau scrisoarea de garanție bancară emisă de către beneficiarul garanției în favoarea ordonatorului;

d) *garanția* — angajamentul asumat de EximBank, în calitate de garant în numele și în contul statului, materializat într-o scrisoare de garanție, conform căruia EximBank se obligă să plătească beneficiarului garanției, potrivit prevederilor convenției de garantare, o parte din pierderea suportată de acesta ca urmare a producerii riscului de credit;

e) *ordonator* — companii care desfășoară activitatea de producție și/sau de prestare de servicii, altele decât întreprinderile mici și mijlocii, cu care beneficiarul garanției

încheie un contract pentru finanțarea/garantarea realizării tranzacțiilor comerciale cu partenerii;

f) *procent garantat* — partea din credit (principal)/scrisoarea de garanție bancară care este acoperită de garanție, exprimat în valoare procentuală. Procentul garantat poate fi de maximum 80%;

g) *riscul de credit* — neplata, parțială sau integrală, de către ordonator a creditului (principalului) sau executarea de către beneficiarul garanției a scrisorii de garanție bancară;

h) *valoarea garanției* — valoarea menționată în scrisoarea de garanție, al cărei nivel poate fi de maximum 80% din valoarea creditului (principal)/valoarea scrisorii de garanție bancară. Dobânzile, comisioanele și spezele bancare aferente contractului de credit/scrisorii de garanție bancară, precum și costurile aferente emiterii garanției nu sunt incluse în valoarea garanției;

i) *valoarea de executare a garanției* — suma ce urmează a fi plătită de EximBank beneficiarului garanției ca urmare a producerii *riscului de credit*, până la concurența valorii rezultate din aplicarea *procentului garantat* la valoarea soldului nerambursat al principalului creditului garantat/scrisorii de garanție bancară executate. Valoarea de executare a garanției se determină în moneda creditului.

CAPITOLUL III

Descrierea garanției

Art. 5. — Garanția respectă prevederile legislației comunitare privind condițiile care exclud existența ajutorului de stat, respectiv:

a) ordonatorul nu se află în dificultate financiară, în conformitate cu prevederile Instrucțiunilor privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea firmelor în dificultate¹⁾;

b) ordonatorul este, în principiu, capabil să obțină un credit/o garanție în condiții de piață de pe piețe financiare, fără intervenția statului;

c) acordarea garanției se realizează pe baza evaluării riscurilor generate de operațiune, astfel încât comisioanele plătite de ordonator să asigure autofinanțarea schemei de garanții;

d) comisioanele plătite de ordonator acoperă atât riscurile obișnuite asociate cu acordarea garanțiilor, cât și costurile administrative ale schemei și permit obținerea unui randament normal al capitalului inițial, furnizat de stat, la demararea schemei;

e) schema de acordare a garanției va fi analizată cel puțin o dată pe an.

Art. 6. — Garanția se acordă numai în completarea garanțiilor reale/personale constituite de ordonator/fidejutorul ordonatorului la creditul/scrisoarea de garanție bancară oferită de beneficiarul garanției.

Art. 7. — Scrisoarea de garanție emisă de EximBank, în numele și în contul statului, are următoarele caracteristici principale:

a) este irevocabilă și necondiționată;

b) este directă și expresă;

¹⁾ Publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 244/1.10.2004, seria C.

c) este plătită la prima cerere scrisă a beneficiarului garanției;

d) are valoare determinată;

e) valoarea se reduce pro-rata pe măsura îndeplinirii obligațiilor de către ordonator.

Art. 8. — Perioada de valabilitate a garanției se corelează cu condițiile creditului și poate fi de maximum durata creditului plus o perioadă de până la 30 de zile calendaristice.

Art. 9. — (1) Răspunderea EximBank începe la data intrării în vigoare a scrisorii de garanție.

(2) Răspunderea EximBank încetează astfel:

a) în ziua rambursării integrale a creditului sau la expirarea valabilității scrisorii de garanție bancară;

b) la data denunțării/încetării prin acordul părților/rezilierii contractului de credit/convenției de garantare dintre beneficiarul garanției și ordonator, fără acordul prealabil al EximBank;

c) în cazul producerii riscului de credit, la data când EximBank plătește valoarea de executare a garanției;

d) prin restituirea originalului scrisorii de garanție de către beneficiarul garanției, înainte de încheierea perioadei de valabilitate, împreună cu declarația acestuia că aceasta a rămas fără obiect;

e) automat la expirarea perioadei de valabilitate a garanției, indiferent dacă originalul scrisorii de garanție emise în numele și în contul statului este returnat sau nu.

Art. 10. — Garanția se acordă în moneda creditului.

CAPITOLUL IV

Criterii de eligibilitate

Art. 11. — Pentru acordarea garanției, ordonatorul trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele criterii de eligibilitate, la data depunerii cererii de garantare:

a) nu se află în dificultate financiară, în conformitate cu prevederile Instrucțiunilor privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea firmelor în dificultate²⁾;

b) nu figurează cu credite restante în baza de date a Centralei Riscurilor Bancare³⁾ și nu figurează cu incidente majore cu cecuri și bilete la ordin în ultimele 12 luni în baza de date a Centralei Incidentelor de Plăți⁴⁾;

c) nu înregistrează datorii restante către bugetul general consolidat al statului;

d) nu s-a instituit procedura judiciară a insolvenței, conform legislației în vigoare;

e) prezintă băncilor garanții colaterale pentru cel puțin 20% din valoarea creditului;

f) la momentul solicitării de emitere a garanției în numele și în contul statului nu se află în litigiu, în calitate de pârât, cu Ministerul Economiei și Finanțelor, inclusiv Agenția Națională de Administrare Fiscală, Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului și cu EximBank.

Art. 12. — Sunt excluse de la garantare următoarele:

a) activitățile definite ca fiind ilegale sau dăunătoare mediului ecologic, conform legislației în vigoare;

b) activitățile de natura jocurilor de noroc;

c) activitățile de producție, comerț și servicii în domeniul armamentului;

d) producția și comerțul produselor din alcool și tutun;

e) exportul de mărfuri cuprinse în lista de mărfuri de export care nu beneficiază de instrumente de susținere a comerțului exterior derulate de EximBank, stabilită periodic⁵⁾ prin hotărâre a Guvernului și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I;

f) tranzacții imobiliare (cumpărarea/construirea de imobile în scopul vânzării/închirierii).

CAPITOLUL V

Documentația, analiza și aprobarea garanției

Art. 13. — Companiile depun la EximBank cererea de garantare completată de beneficiarul garanției, împreună cu ordonatorul, însoțită de documentele necesare analizei solicitării de garantare.

Art. 14. — La cererea ordonatorului, pe baza analizei situației economico-financiare a acestuia, EximBank poate emite o scrisoare de intenție.

Art. 15. — (1) EximBank analizează solicitarea de garantare, potrivit reglementărilor proprii, pe baza următoarelor coordonate:

a) situația economico-financiară a companiei;

b) prevederile contractului de credit/proiectului contractului de credit/convenției de garantare;

c) riscurile asociate;

d) alte elemente relevante pentru acordarea garanției.

(2) EximBank are dreptul să solicite companiei/beneficiarului garanției informații suplimentare, în situația în care elementele cuprinse în cererea de garantare și în documentația furnizată nu sunt suficiente pentru evaluarea riscurilor sau pentru stabilirea condițiilor specifice ale operațiunii de garantare.

Art. 16. — În funcție de clauzele contractului de credit/convenției de garantare și în urma analizei riscurilor asociate tranzacției, EximBank stabilește condițiile de acordare a garanției, referitor la obiect, valoare, procent garantat, perioada de valabilitate, comisioane, alte condiții specifice de garantare.

Art. 17. — Acordarea garanției se realizează pe baza aprobărilor C.I.F.G.A.

Art. 18. — EximBank monitorizează garanțiile emise, prin acțiuni și operațiuni specifice, pe întreaga perioadă de valabilitate a acestora.

CAPITOLUL VI

Executarea garanției

Art. 19. — Beneficiarul garanției este îndreptățit la executarea garanției numai dacă s-a produs riscul de credit. Cererea de executare trebuie transmisă la EximBank în cadrul perioadei de valabilitate a garanției.

Art. 20. — Beneficiarul garanției are dreptul la plata valorii de executare a garanției o singură dată de la producerea riscului de credit, în termenii și condițiile prevăzute în convenția de garantare.

Art. 21. — (1) După executarea garanției, EximBank va lua toate măsurile necesare pentru recuperarea sumelor plătite din fondurile statului, atât împotriva ordonatorului, cât și împotriva oricărei alte persoane asupra căreia ordonatorul și-a transferat obligațiile.

(2) Recuperarea prin executare silită se efectuează prin corpul executorilor fiscali al EximBank, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 22. — În scopul aplicării prezentei norme, EximBank emite proceduri care se supun aprobării C.I.F.G.A.

²⁾ Publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 244/1.10.2004, seria C.

³⁾ În cazul în care, din verificarea Centralei Riscurilor Bancare, rezultă existența unui credit restant, iar solicitantul garanției prezintă documente din care să reiasă că a achitat restanța, se consideră criteriul îndeplinit.

⁴⁾ În cazul în care solicitantul figurează cu incidente de plată accidentale, care nu denotă un comportament financiar defectuos, se poate accepta la garantare, cu justificarea corespunzătoare.

⁵⁾ Lista mărfurilor de export care nu pot beneficia de instrumente de susținere a comerțului exterior derulate prin EximBank în vigoare la data aprobării prezentei norme a fost aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 2.298/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.279 din 30 decembrie 2004.

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

HOTĂRÂREA

din 29 aprilie 2008

în Cauza Stancu împotriva României

(Cererea nr. 30.390/02)

În Cauza Stancu împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a III-a), statuând în cadrul unei camere formate din: Josep Casadevall, președinte, Elisabet Fura-Sandström, Corneliu Bîrsan, Boštjan M. Zupančič, Alvin Gyulumyan, Egbert Myjer, Luis López Guerra, judecători, și Santiago Quesada, grefier de secție,

după ce a deliberat în camera de consiliu la data de 1 aprilie 2008,
pronunță următoarea hotărâre, adoptată la această dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 30.390/02) îndreptată împotriva României, prin care 2 cetățeni ai acestui stat, domnii Dumitru Stancu și Ion Dănuț Stancu (*reclamanții*) au sesizat Curtea la data de 17 mai 2001, în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Reclamanții sunt reprezentați de domnii E. Crângariu și D. Drăgoi, avocați în București. Guvernul român (*Guvernul*) este reprezentat de agentul său, domnul R.-H. Radu, de la Ministerul Afacerilor Externe.

3. La data de 18 mai 2007 Curtea a decis să comunice Guvernului cererea. Invocând prevederile art. 29 § 3 din Convenție, ea a decis analizarea în același timp a admisibilității și a temeiniciei cauzei.

ÎN FAPT**I. Circumstanțele cauzei**

4. Reclamanții s-au născut în anul 1946 și, respectiv, 1958 și locuiesc în București și, respectiv, în satul Ulmi (Dâmbovița).

A. Reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul Legii nr. 18/1991

5. S.I. și S.M., bunicii reclamanților, erau proprietarii unui teren în suprafață de 5 ha, situat pe malul lacului Mamaia, în apropierea Mării Negre. La data de 14 februarie 1953, ei au donat terenul statului.

6. La data de 11 martie 1991, în calitate de moștenitoare a lui S.I., S.M. a solicitat comisiei locale pentru aplicarea Legii fondului funciar nr. 18/1991 (*Legea nr. 18/1991 și comisia locală*) să îi reconstituie dreptul de proprietate asupra terenului în suprafață de 5 ha, menționat mai sus, pe amplasamentul pe care îl deținuse în momentul donației din anul 1953. S.M. a precizat că avea 3 moștenitoare, dintre care una era mama reclamanților. Conform susținerilor reclamanților, în aceeași zi și sub același număr de înregistrare, ei înșiși formulară o cerere în nume propriu pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenului în discuție. Din dosar reiese că reclamanții au depus o astfel de cerere la data de 29 august 1991 la Primăria Constanța, în temeiul Legii nr. 18/1991.

7. Întemeindu-se pe o propunere a comisiei locale, pe care reclamanții au contestat-o la data de 6 septembrie 1991, susținându-și dreptul în temeiul Legii nr. 18/1991, și pe Decizia din 24 martie 1992 a Comisiei Județene Constanța pentru aplicarea aceleiași legi, Prefectura Constanța (*prefectura*) a emis la data de 25 februarie 1993 un titlu de proprietate în favoarea lui S.M., reconstituindu-i dreptul de proprietate asupra unei suprafețe de 5 ha de teren. Reconstituirea s-a făcut pentru 4,50 ha, prin echivalent în acțiuni la o societate agricolă, iar pentru restul de 0,50 ha, prin acordarea unui teren situat în extravilanul orașului Constanța, pe un alt amplasament decât cel deținut de S.M. și S.I. înainte de anul 1953.

B. Acțiunea având ca obiect anularea titlului de proprietate și restituirea terenului pe vechiul amplasament

8. La data de 9 aprilie 1993, reclamanții, precum și ceilalți moștenitori ai lui S.I., inclusiv S.M., au sesizat Tribunalul Județean Constanța cu o acțiune în contencios administrativ, îndreptată împotriva prefecturii și având ca obiect anularea titlului de proprietate emis la data de 25 februarie 1993. Întemeindu-se pe art. 12 și 37 din Legea nr. 18/1991, ei au susținut ilegalitatea titlului de proprietate motivat prin aceea că restituirea terenului în suprafață de 0,50 ha nu fusese făcută pe vechiul amplasament, care era liber de orice construcție, și că în virtutea calității lor de moștenitori ai lui S.I. trebuia să fie în egală măsură și titularii titlului de proprietate eliberat lui S.M.

9. După ce a reținut că S.M. și-a modificat cererea astfel încât să i se restituie terenul în suprafață de 5 ha, prin Sentința din data de 9 iunie 1993, Tribunalul Județean Constanța și-a declinat competența de soluționare în favoarea Secției civile a Judecătoriei Constanța, cu motivarea că titlul de proprietate contestat intrase în circuitul civil.

10. La termenul de judecată din 19 aprilie 1994, la cererea instanței, reclamanții au precizat că obiectul principal al acțiunii era anularea titlului de proprietate din 25 februarie 1993 și au solicitat administrarea unei expertize tehnice pentru a se identifica vechiul amplasament al terenului în suprafață de 0,50 ha. După ce a amânat judecarea cauzei pentru a dispune efectuarea a două expertize topografice și pentru a audia martori, stabilind termenele la intervale de aproximativ două luni, și după ce a renunțat la administrarea unei probe cu interogatoriul luat lui S.M., din cauza vârstei sale foarte înaintate, prin Sentința din data de 12 septembrie 1995, judecătoria, în complet de 2 judecători din care făcea parte M.P., a respins acțiunea ca inadmisibilă, reținând lipsa de calitate procesuală activă. În ceea ce îi privește pe reclamanți, instanța a precizat că aceștia au depus tardiv la comisia locală, la data de 6 septembrie 1991, cererea de reconstituire a dreptului lor de proprietate în temeiul Legii nr. 18/1991. În ceea ce îi privește pe ceilalți moștenitori ai lui S.I., inclusiv S.M., instanța a precizat că aceștia nu au semnat cererea introductivă de instanță.

11. Reclamanții au formulat apel împotriva sentinței mai sus menționate în fața Tribunalului Județean Constanța. Conform afirmațiilor reclamanților, judecătoria M.P. a făcut parte din completul de judecată la mai multe termene, înainte să se abțină, cererea lor de recuzare fiind respinsă. Instanța a stabilit un prim termen de judecată pentru data de 20 mai 1996 și a amânat procesul în mai multe rânduri, în special din cauza unor nereguli privind procedura de citare a părților.

12. Statuând într-un nou complet de judecată, Tribunalul Județean Constanța a audiat părțile pe fondul cauzei și, prin Decizia din data de 26 martie 1997, a admis apelul reclamanților și a trimis cauza spre rejudecare în fața judecătoriei. Acesta a statuat că reclamanții aveau calitate procesuală activă deoarece cererea lui S.M. din data de 11 martie 1991 fusese făcută și în

numele lor, în termenul impus de Legea nr. 18/1991. Pe de altă parte, tribunalul a observat că S.M. decisese să se alăture acțiunii formulate prin cererea introductivă de instanță a reclamanților.

13. În luna iulie 1997, S.M. a decedat, procedura fiind continuată de moștenitorii săi, printre care se numără și cei 2 reclamanți.

14. După ce a ținut o primă ședință de judecată la data de 3 septembrie 1997, prin Sentința din 17 septembrie 1997 Judecătoria Constanța a respins acțiunea reclamanților. Pe de o parte, aceasta a arătat că titlul de proprietate din 25 februarie 1993 fusese legal emis numai în favoarea lui S.M., deoarece celelalte persoane îndreptățite, printre care și reclamanții, nu dovediseră că au solicitat, în calitate de moștenitori ai lui S.I., reconstituirea dreptului de proprietate în termenul de 30 de zile prevăzut de Legea nr. 18/1991. Pe de altă parte, instanța a hotărât că celălalt capăt de cerere, referitor la amplasamentul terenului în suprafață de 0,50 ha, trebuia respins deoarece, în temeiul art. 11 alin. (8) din Legea nr. 18/1991, instanțele naționale erau competente doar să controleze existența dreptului de proprietate invocat și suprafața de teren la care aveau dreptul părțile interesate.

15. Reclamanții au formulat apel împotriva sentinței de mai sus, primul termen de judecată fiind stabilit de Tribunalul Județean Constanța pentru data de 6 mai 1998. După ce a amânat procesul în mai multe rânduri, în special din cauza unor nereguli privind procedura de citare a părților, și după ce a suspendat procesul timp de două luni din cauza lipsei părților citate legal, prin Decizia din data de 28 noiembrie 1999 Tribunalul Județean Constanța a respins apelul reclamanților ca nefondat. Printre altele, el a precizat că cererea din data de 11 martie 1991 nu putea fi luată în considerare de instanță, în măsura în care reclamanții au recunoscut că ea fusese făcută de S.M.

16. Reclamanții au formulat recurs împotriva Deciziei din data de 28 noiembrie 1999, care a fost înregistrat la data de 27 martie 2000 la Curtea de Apel Constanța, primul termen de judecată fiind stabilit pentru data de 3 octombrie 2000. Ei au arătat, printre altele, că vechiul amplasament pe care îl revendicau era situat în anul 1990 în intravilanul agricol al orașului Constanța, astfel încât punerea în posesie a lui S.M. ar fi trebuit să se facă pe vechiul amplasament.

17. Prin Decizia definitivă din data de 9 ianuarie 2001 curtea de apel a respins recursul și a confirmat respingerea acțiunii, statuând că din dosar nu reieșea că reclamanții ar mai fi făcut încă o cerere, în afară de cea din 11 martie 1991 a lui S.M., pentru a li se reconstitui dreptul de proprietate conform Legii nr. 18/1991. Pe de altă parte, curtea de apel a constatat că, în orice caz, în urma decesului lui S.M., moștenitorii acesteia puteau beneficia de titlul de proprietate litigios. Curtea de apel a precizat că, în ciuda atitudinii inconstante a lui S.M. de-a lungul procedurii, trebuia confirmat, în ceea ce privește cererea legată de amplasamentul terenului în suprafață de 0,50 ha din intravilanul sau extravilanul unei localități, că instanțele naționale nu erau competente în materie, conform art. 11 alin. (8) din Legea nr. 18/1991. Făcând trimitere la art. 36 din regulamentul de aplicare a legii menționate mai sus, curtea de apel a statuat că numai autoritățile administrative locale erau competente în ceea ce privește amplasamentul terenurilor restituite în temeiul Legii nr. 18/1991.

C. Procedura întemeiată pe Legea nr. 10/2001

18. Prin Sentința din data de 2 octombrie 2007 Tribunalul Constanța a admis acțiunea introdusă de reclamanți în temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al imobilelor naționalizate în mod abuziv și, constatând că Primăria Constanța nu a răspuns la notificarea făcută de părțile interesate în anul 2002, referitoare la retrocedarea unui teren în suprafață de 3 ha ce făcea parte din terenul de 5 ha menționat mai sus, el a obligat primăria să adopte o decizie motivată în legătură cu această

cerere. Sentința menționată mai sus a rămas definitivă prin neapelare.

II. Dreptul și practica internă pertinente

19. În ceea ce privește competența instanțelor în analiza deciziilor comisiilor administrative cu atribuții privind aplicarea Legii nr. 18/1991, aspectele esențiale ale reglementării interne relevante, și anume fragmentele din Legea nr. 18/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 20 februarie 1991 și republicată la data de 5 ianuarie 1998, după modificările ce i-au fost aduse prin Legea nr. 169/1997, sunt descrise în Hotărârea *Glod împotriva României* (nr. 41.134/98, §§ 22—24, 16 septembrie 2003).

20. Jurisprudența internă divergentă referitoare la competența instanțelor de a analiza legalitatea modului în care comisiile administrative stabileau amplasamentul terenurilor ce trebuiau restituite în temeiul Legii nr. 18/1991 a fost rezumată în Hotărârea *Hauler împotriva României* (nr. 67.703/01, §§ 19—21, 12 iulie 2007). După modificarea Legii nr. 18/1991 prin Legea nr. 169/1997 și Legea nr. 1/2000, în sensul întinderii, de acum înainte, nelimitate a competenței instanțelor chemate să statueze asupra legalității deciziilor administrative ale comisiilor, marea majoritate a instanțelor interne au statuat că instanțele aveau competența să analizeze legalitatea modului în care comisiile au stabilit amplasamentul terenurilor ce trebuiau atribuite reclamanților (deciziile din 6 februarie 2002, 13 mai 2003 și 27 iunie 2005 ale curților de apel Timișoara, Târgu Mureș și, respectiv, Bacău; *a contrario*, deciziile din 5 aprilie 2000 și 3 iunie 2005 ale curților de apel Oradea și, respectiv, Craiova).

21. Art. 13 din Legea nr. 18/1991 prevedea că în regiunile de câmpie punerea în posesie a persoanelor îndreptățite asupra unor terenuri situate în afara zonei construibile a unei localități (extravilan) este realizată de comisia administrativă, nu neapărat pe vechiul amplasament deținut de părțile interesate. După modificarea acestei legi prin Legea nr. 1/2000, art. 2 prevede că punerea în posesie se face în mod normal pe vechiul amplasament, cu condiția ca același teren să nu le fi fost atribuit unor terți conform Legii nr. 18/1991. În ceea ce privește terenurile situate în intravilanul unei localități, Legea nr. 18/1991, interpretată prin jurisprudența în materie, prevedea principiul atribuirii de terenuri pe vechiul amplasament, în special dacă terenul nu le fusese atribuit unor terți, înainte de intrarea în vigoare a legii, pentru a-și construi case (deciziile din 29 martie și 4 iulie 1997 ale Curții Supreme de Justiție și Decizia nr. 1.970 din 12 octombrie 2000 a Curții de Apel Bacău). În mai multe cauze, instanțele interne au statuat pe fond că, în temeiul art. 13 din Legea nr. 18/1991, fiind vorba chiar de terenurile situate în regiunile de câmpie, refuzul comisiilor administrative de a pune persoanele îndreptățite în posesie pe vechiul amplasament nu trebuie să fie arbitrar, ci justificat (deciziile nr. 449/1994, 9/1995 și 228/1996 ale Curții de Apel Galați și nr. 944 din 15 mai 1996 a Curții Supreme de Justiție; *a contrario*, Decizia din 25 aprilie 1995 a Curții de Apel Galați).

ÎN DREPT

I. Asupra pretinselor încălcări ale art. 6 § 1 și art. 13 din Convenție

22. Reclamanții susțin că nu au beneficiat de dreptul de acces la o instanță în ceea ce privește cererea lor referitoare la amplasamentul terenului restituit în baza Legii nr. 18/1991 și se plâng de durata excesivă și de inechitatea procedurii respective. Ei invocă art. 6 § 1 din Convenție și, în ceea ce privește primul și al treilea capăt de cerere menționate mai sus, ei invocă și art. 13 din Convenție, care prevăd următoarele în părțile lor relevante:

ARTICOLUL 6 § 1

„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil (...) și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță

independentă și imparțială (...) care va hotărî (...) asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil (...).”

ARTICOLUL 13

„Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.”

A. Asupra refuzului instanțelor interne de a analiza problema reconstituirii dreptului de proprietate al reclamanților asupra terenului în cauză pe vechiul amplasament

1. Asupra admisibilității

23. În primul rând, Curtea reamintește că, atunci când dreptul revendicat este, ca în cazul de față, un drept cu caracter civil, art. 6 § 1 constituie o *lex specialis* comparativ cu art. 13, ale cărui garanții sunt absorbite de aceasta [vezi hotărârile *Brualla Gómez de la Torre împotriva Spaniei*, Hotărârea din 19 decembrie 1997, *Culegere de hotărâri și decizii 1997-VIII*, § 41 și *Cordova (nr. 2) împotriva Italiei* nr. 45.649/99, § 71, CEDO 2003)]. Prin urmare, nu se va statua asupra capătului de cerere întemeiat pe încălcarea art. 13 din Convenție, iar Curtea va analiza acest capăt de cerere numai din perspectiva art. 6 § 1 din Convenție (*Ong împotriva Franței*, nr. 348/03, § 31, 14 noiembrie 2006).

Curtea constată că acest capăt de cerere nu este vădit neîntemeiat în sensul art. 35 § 3 din Convenție. Mai mult, ea constată că acesta nu este lovit de niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, trebuie declarat admisibil.

2. Asupra fondului

24. Reclamanții se plâng de faptul că deciziile luate de comisiile locală și județeană și de prefectură asupra amplasamentului terenului în suprafață de 0,50 ha, astfel cum figura el în titlul de proprietate din 25 februarie 1993, nu au fost supuse controlului ulterior al unui organ judiciar cu competență deplină. Ei observă că modificările legislative aduse în această privință de Legea nr. 169/1997, după pronunțarea Sentinței din data de 17 septembrie 1997, nu au fost luate în considerare de instanțele care au analizat cauza în apel și în ultimă instanță.

25. Ținând cont de jurisprudența Curții în materie, Guvernul invită Curtea să ia în considerare modificările legislative adoptate prin Legea nr. 169/1997 în materie de competență a instanțelor în ceea ce privește litigiile legate de Legea nr. 18/1991.

26. Curtea a analizat deja problema dreptului de acces la o instanță în cazul reclamanților care, sesizând instanțele interne cu o acțiune ce urmărea controlul deciziilor luate de autoritățile locale pentru a stabili amplasamentul terenurilor atribuite în temeiul Legii nr. 18/1991, și-au văzut acțiunea respinsă, fără a fi analizat fondul, din cauza competenței exclusive a comisiilor administrative în materie; aceasta a constat încălcarea art. 6 § 1 din Convenție (*Glod*, citată anterior, §§ 35—40, și *Hauler împotriva României*, nr. 67.703/01, §§ 32—37, 12 iulie 2007).

27. Curtea consideră că Guvernul nu a furnizat niciun fapt sau argument convingător care să poată duce la o concluzie diferită în speță. În mod special, aceasta observă că, la fel ca și în Cauza *Hauler*, citată anterior, reclamanții au sesizat instanțele cu o acțiune referitoare, printre altele, la analiza dreptului lor, ca persoane îndreptățite ale lui S.M., de a li se reconstitui dreptul de proprietate asupra unui teren în suprafață de 0,50 ha pe vechiul amplasament, și nu pe un alt amplasament ce fusese stabilit de autoritățile administrative locale și pe care îl considerau mai puțin avantajos. Deși, în Cauza *Glod*, citată anterior, Curtea a luat act cu interes de modificarea legislativă adusă prin Legea nr. 169/1997, referitoare la competența, de atunci nelimitată, a instanțelor chemate să statueze asupra legalității deciziilor administrative ale comisiei (Cauza *Glod*, citată anterior, § 38), ea observă că, în speță, Curtea de Apel Constanța s-a declarat necompetentă, în Decizia din data de 9 ianuarie 2001, să analizeze dacă reclamanții aveau dreptul

legal de a li se reconstitui dreptul de proprietate asupra terenului în suprafață de 0,50 ha pe vechiul amplasament, având în vedere competența exclusivă a comisiilor locale în materie. Or, art. 6 § 1 din Convenție prevede ca deciziile luate de autoritățile administrative care nu respectă ele însele cerințele acestei prevederi, cum este cazul de față, să fie supuse controlului ulterior al unui organ judiciar cu competență deplină (vezi, *mutatis mutandis*, *Glod*, citată anterior, §§ 35—36).

28. În lumina celor de mai sus, Curtea apreciază că refuzul instanțelor interne de a analiza problema dreptului reclamanților, în temeiul Legii nr. 18/1991, de a li se reconstitui dreptul de proprietate asupra terenului în cauză pe vechiul amplasament, problemă lăsată la discreția autorităților administrative, a adus atingere esenței înseși a dreptului lor de acces la o instanță (vezi, *mutatis mutandis*, *Hauler*, citată anterior, § 36, și *Terra Woningen împotriva Olandei*, Hotărârea din 17 decembrie 1996, *Culegere 1996-VI*; pp. 2122—2123, §§ 52—55).

29. Aceste elemente îi sunt suficiente Curții pentru a constata că a avut loc încălcarea art. 6 § 1 din Convenție.

B. Asupra duratei procedurii

30. Procedura în discuție a început la data de 9 aprilie 1993, însă perioada ce trebuie luată în calcul a început abia la data intrării în vigoare a Convenției în privința României, adică 20 iunie 1994. Totuși, pentru a aprecia caracterul rezonabil al perioadei scurse de la această dată, trebuie ținut cont de stadiul în care se afla cauza la momentul respectiv, și anume în primă instanță, după mai mult de un an și două luni de procedură. Perioada în discuție s-a încheiat la data de 9 ianuarie 2001. Prin urmare, perioada ce trebuie luată în considerare este de aproximativ 6 ani și 6 luni pentru 3 grade de competență și 5 instanțe.

1. Asupra admisibilității

31. Curtea constată că acest capăt de cerere nu este vădit neîntemeiat în sensul art. 35 § 3 din Convenție. Mai mult, Curtea constată că acesta nu este lovit de niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, trebuie declarat admisibil.

2. Asupra fondului

32. Reclamanții se plâng de durata excesivă a procedurii privind anularea titlului de proprietate și restituirea terenului pe vechiul amplasament, considerând că această cauză nu era complexă și că autoritățile sunt răspunzătoare de viciile procedurii de citare a părților care au prelungit procedura.

33. Guvernul consideră că durata procedurii nu a fost nerezonabilă, având în vedere complexitatea cauzei, numărul părților la procedură și faptul că nu au existat perioade de inactivitate imputabile autorităților.

34. Curtea reamintește faptul că rezonabilitatea duratei unei proceduri se apreciază în funcție de circumstanțele cauzei și, ținând cont de criteriile consacrate de jurisprudența sa, în special de complexitatea cauzei, de comportamentul reclamanților și de cel al autorităților competente, precum și de miza litigiului pentru părțile interesate [vezi, printre multe altele, *Frydlander împotriva Franței* (MC), nr. 30.979/96, § 43, CEDO 2000-VII].

35. Curtea a analizat în mai multe rânduri cauze ce ridicau probleme similare cu cele ale cazului de față și a constatat încălcarea art. 6 § 1 din Convenție (vezi *Frydlander*, citată anterior).

36. După ce a analizat toate elementele ce i-au fost supuse analizei, Curtea consideră că Guvernul nu a expus niciun fapt sau argument care să poată duce la o altă concluzie în cazul de față. În primul rând, contrar argumentului Guvernului, din dosar nu reiese că această cauză era complexă, având în vedere faptul că acțiunea a fost în final respinsă pe motivul că părțile interesate nu au putut dovedi că au depus o cerere de restituire a terenului în termenul prevăzut de Legea nr. 18/1991 și că instanțele nu erau competente să analizeze problema amplasamentului terenului atribuit de autoritățile administrative. În acest sens, ea observă că sentința din primă instanță,

confirmată în căile de atac, a fost pronunțată după două săptămâni de la data primei ședințe de judecată (vezi paragraful 14 de mai sus). Pe de altă parte, Curtea observă că desfășurarea procedurii a fost marcată în special de casarea cu trimitere spre rejudecare a primei sentințe pronunțate în primă instanță, ca urmare a analizei diferite de către instanțe a Scrisorii din data de 11 martie 1991, de amânarea repetată a cauzei pentru noi termene de judecată din cauza unor vicii ale procedurii de citare, precum și prin lungi întârzieri de circa 6 luni până când noul grad de jurisdicție sesizat cu dosarul a stabilit primul termen de judecată. Întârzierile ce rezultă din aceste amânări sunt imputabile autorităților. În ceea ce privește comportamentul reclamantilor, dacă necesitatea de a preciza obiectul acțiunii și suspendarea procedurii pentru două luni, în apel, au putut contribui, într-o anumită măsură, la prelungirea duratei procedurii, Curtea reiterează faptul că acestora nu li se poate reproșa că au folosit diferitele căi de atac interne pentru a-și apăra drepturile (*Simon împotriva Franței*, nr. 66.053/01, § 31, 8 iunie 2004).

37. Prin urmare, Curtea apreciază că nici comportamentul reclamantilor, nici gradul de complexitate al cauzei nu explică durata procedurii, privită în ansamblul său.

38. Ținând cont de cele de mai sus și de jurisprudența sa în materie, Curtea apreciază că, în speță, durata procedurii litigioase nu respectă cerința „termenului rezonabil”.

39. Prin urmare, a avut loc încălcarea art. 6 § 1.

C. Asupra echității procedurii

40. Reclamantii se plâng de soluția și de inechitatea procedurii menționate mai sus, în special de faptul că instanțele nu au analizat probele administrate la dosar în sprijinul cererii de anulare a titlului de proprietate din anul 1993, ceea ce a determinat și încălcarea dreptului lor la un recurs efectiv, garantat de art. 13 din Convenție, și de faptul că judecătoria M.P. a participat în cadrul mai multor ședințe de judecată de la Tribunalul Județean Constanța, deși ea făcuse parte și din completul de judecată care pronunțase Sentința din data de 12 septembrie 1995.

41. Curtea reamintește că, în general, ea nu are competența să analizeze pretensele erori de fapt sau de drept comise de o instanță internă [*Garcia Ruiz împotriva Spaniei* (MC), nr. 30.544/96, § 28, CEDO 1999-I], interpretarea elementelor de probă și a legislației interne revenind în primul rând autorităților naționale și, în special, curților și tribunalelor (*Brualla Gómez de la Torre împotriva Spaniei* din 19 decembrie 1997, *Culegere* 1997—VIII, p. 2955, § 31). Rolul Curții se limitează la a verifica compatibilitatea cu Convenția a efectelor unei astfel de interpretări. În mod special, în ceea ce privește cererea de anulare a titlului de proprietate, Curtea observă că reclamantii au beneficiat de o procedură contradictorie, având posibilitatea să își expună argumentele, și că instanțele au procedat la analiza efectivă a cererii lor, fără să existe vreo urmă de arbitrar în hotărârea de respingere a cererii. În ceea ce o privește pe judecătoria M.P., Curtea constată că ea nu a făcut parte din completul de judecată care a analizat fondul cauzei în fața Tribunalului Județean Constanța, în apel (vezi paragrafele 11—12 de mai sus), și observă, în orice caz, că, după casarea cu trimitere spre rejudecare pronunțată de această instanță, cauza a fost analizată în 3 grade de jurisdicție într-un ciclu procedural complet.

42. Rezultă că această parte a cererii este vădit neîntemeiată și trebuie respinsă în temeiul art. 35 §§ 3 și 4 din Convenție.

II. Asupra pretensei încălcări a art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție

43. Reclamantii susțin o încălcare a dreptului lor la respectarea bunurilor din cauza refuzului instanțelor interne de a analiza și de a le admite cererea privind reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenului lor situat pe vechiul amplasament deținut înainte de anul 1953. Ei invocă art. 1 din Protocolul nr. 1, care prevede următoarele:

ARTICOLUL 1 DIN PROTOCOLUL NR. 1

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.”

A. Asupra admisibilității

44. În ceea ce privește restituirea către reclamantii a terenului în discuție pe vechiul amplasament, Guvernul consideră că, ținând cont de prevederile legale relevante și de lipsa unei sentințe definitive favorabile, ei nu beneficiază de un „bun” sau cel puțin de o „speranță legitimă” în privința amplasamentului în litigiu.

45. Întemeindu-se pe deciziile administrative care le recunosc dreptul de a li se reconstitui dreptul de proprietate asupra unui teren în suprafață de 5 ha (vezi paragraful 7 de mai sus), pe prevederile Legii nr. 18/1991 și pe expertizele realizate în procedurile interne, reclamantii consideră că aveau cel puțin o „speranță legitimă” de a li se reconstitui dreptul de proprietate asupra terenului pe vechiul amplasament.

46. Curtea consideră că argumentul Guvernului ridică o excepție de inadmisibilitate pentru incompatibilitate *ratione materiae* cu prevederile art. 1 din Protocolul nr. 1 și, având în vedere natura cererii și elementele aflate la dosar, apreciază că această excepție trebuie unită cu fondul.

47. Pe de altă parte, constatând că acest capăt de cerere nu este lovit de niciun alt motiv de inadmisibilitate și având în vedere legătura strânsă dintre acest capăt de cerere și cel întemeiat pe art. 6 § 1 din Convenție referitor la lipsa de acces la o instanță, Curtea îl declară admisibil.

B. Asupra fondului

48. Având în vedere constatarea privind dreptul de acces la o instanță, prevăzut de art. 6 § 1 (paragrafele 26—29 de mai sus), Curtea apreciază că nu se impune să analizeze separat dacă în speță a avut loc încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 1 (*Glod*, citată anterior, § 46, *Hauler*, citată anterior, § 41, și *Crișan împotriva României*, nr. 42.930/98, § 32, 27 mai 2003). Pe de altă parte, această concluzie scutește Curtea să se mai pronunțe asupra excepției ridicate de Guvern (*Moschopoulos-Veinoglou și alții împotriva Greciei*, nr. 32.636/05, § 35, 18 octombrie 2007).

III. Asupra aplicării art. 41 din Convenție

49. Conform art. 41 din Convenție,

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciu

50. Reclamantii solicită suma de 5.100.000 euro (EUR) cu titlu de prejudiciu material, sumă ce reprezintă diferența de valoare dintre terenul atribuit în anul 1993 și terenul situat pe vechiul amplasament, și suma de 30.000 EUR cu titlu de prejudiciu moral pe care l-ar fi suferit din cauza frustrării și neplăcerilor cauzate de încălcarea, în procedurile interne, a drepturilor lor garantate de Convenție și din cauza tratamentului suferit de primul reclamant în anii '80 și '90.

51. Guvernul face trimitere la observațiile sale privind art. 1 din Protocolul nr. 1 și consideră că nu trebuie să fie reparat prejudiciul material pretins de reclamantii. În ceea ce privește cererea de daune morale, el apreciază că reclamantii nu au dovedit nicio legătură de cauzalitate între prejudiciul invocat și pretensele încălcări ale Convenției și, în subsidiar, că o eventuală hotărâre a Curții de condamnare ar putea constitui, în sine, o reparație satisfăcătoare în acest sens. Pe de altă parte, el

consideră că suma solicitată este excesivă, având în vedere jurisprudența Curții.

52. Curtea constată că, în ceea ce privește cererea privind nerestituirea terenului pe vechiul amplasament, singura bază ce trebuie reținută pentru acordarea unei reparații echitabile constă, în speță, în faptul că reclamantii nu au beneficiat de dreptul de acces la o instanță pentru a se analiza chestiunea dreptului lor de a li se restitui terenul în cauză, chestiune lăsată la discreția autorităților administrative. Desigur, Curtea nu poate specula asupra soluției pe care ar fi avut-o procesul în caz contrar, însă nu apreciază drept nerezonabil să considere că reclamantii au suferit o pierdere de șansă reală (vezi, *mutatis mutandis*, *Glod*, citată anterior, § 50, și *Hauler*, citată anterior, § 45). Pe de altă parte, Curtea admite că reclamantii au suferit un anumit prejudiciu moral din cauza frustrării provocate de încălcarea dreptului lor de acces la o instanță și a duratei excesive a procedurii civile și că acest prejudiciu nu este suficient compensat de constatările de încălcare a Convenției în cauză. Statuând cu echitate, conform art. 41, Curtea le alocă împreună suma de 10.000 EUR pentru repararea tuturor prejudiciilor.

B. Cheltuieli de judecată

53. Reclamantii mai solicită suma de 4.200 EUR cu titlu de cheltuielile de judecată angajate în fața instanțelor interne și în fața Curții, pe care le detaliază astfel:

- a) 500 EUR pentru onorariile avocaților și 1.800 EUR pentru cheltuieli de transport suportate în procedurile interne;
- b) 1.100 EUR pentru onorariile experților pentru cele 4 expertize realizate în procedura internă și pentru a susține cererea conform art. 41 din Convenție;
- c) 500 EUR pentru onorariile avocaților și 300 EUR pentru taxele poștale și de traducere suportate în procedura în fața Curții.

Ei prezintă documente justificative pentru unele dintre aceste cheltuieli, în special pentru o parte din onorariile experților și pentru taxele poștale, precum și pentru onorariile avocaților în procedura în fața Curții.

54. Guvernul observă că reclamanții nu au adus documente justificative pentru o parte din cheltuielile pe care pretind că le-au suportat, în special pentru realizarea unei expertize și pentru onorariile avocațiale din procedura în fața Curții, și observă că ei nu au trimis tariful și decontul orar pentru munca depusă de avocații lor.

55. Conform jurisprudenței Curții, un reclamant nu poate obține rambursarea cheltuielilor sale de judecată decât în măsura în care li s-au stabilit realitatea, necesitatea și caracterul rezonabil. Pe de altă parte, cheltuielile angajate în fața instanțelor interne pot fi rambursate numai dacă au fost făcute pentru ca acestea să prevină sau să corecteze încălcările constatate de Curte [*Bouilly împotriva Franței (nr. 2)*, nr. 57.115/00, § 29, 24 iunie 2003]. În speță, presupunând chiar că cheltuielile angajate în procedurile interne și, în special, onorariile avocaților și ale experților pot fi considerate a fi fost angajate pentru a preveni încălcarea dreptului de acces la o instanță, Curtea observă că reclamantii nu au dovedit realitatea majorității acestor cheltuieli, spre deosebire de cazul cheltuielilor expuse în procedura în fața Curții. Ținând cont de elementele aflate în posesia sa și de criteriile menționate mai sus, Curtea consideră rezonabilă suma de 1.000 EUR pentru acoperirea tuturor cheltuielilor și le-o acordă reclamantilor.

C. Dobânzi moratorii

56. Curtea consideră potrivit ca rata dobânzii moratorii să se bazeze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene, majorată cu 3 puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În unanimitate,

CURTEA

1. declară cererea admisibilă în ceea ce privește capetele de cerere întemeiate pe art. 6 § 1 din Convenție, referitoare la dreptul de acces al reclamantilor la o instanță și la durata procedurii, precum și pe art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție și inadmisibilă în rest;

2. hotărăște că a avut loc încălcarea art. 6 § 1 din Convenție în ceea ce privește dreptul de acces la o instanță;

3. hotărăște că a avut loc încălcarea art. 6 § 1 din Convenție în ceea ce privește durata procedurii;

4. hotărăște că nu se impune analiza temeiniciei capătului de cerere întemeiat pe art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție;

5. hotărăște:

a) că statul pârât trebuie să le plătească împreună reclamantilor, în 3 luni de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri, conform art. 44 § 2 din Convenție, sumele de mai jos, ce vor fi convertite în moneda statului pârât la cursul de schimb valabil la data plății:

(i) 10.000 EUR (zece mii euro), plus orice sumă ce ar putea fi datorată cu titlu de impozit, pentru acoperirea tuturor prejudiciilor;

(ii) 1.000 EUR (una mie euro), plus orice sumă ce ar putea fi datorată cu titlu de impozit de către reclamantii, cu titlu de cheltuieli de judecată;

b) ca, începând de la expirarea termenului menționat mai sus și până la efectuarea plății, aceste sume să se majoreze cu o dobândă simplă având o rată egală cu cea a facilității de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene, valabilă în această perioadă, majorată cu 3 puncte procentuale;

6. respinge cererea de reparație echitabilă pentru rest.

Întocmită în limba franceză, apoi comunicată în scris la data de 29 aprilie 2008, în temeiul art.77 §§ 2 și 3 din Regulament.

Josep Casadevall,
președinte

Santiago Quesada,
grefier

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE
— Prețuri pentru anul 2009 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Zile de apariție/săptămână	Greutate medie/apariție (grame)	Valoare (TVA 9% inclus) / lei		
					12 luni	3 luni	1 lună
1	Monitorul Oficial Partea I, limba română	750	5	50	800	210	75
2	Monitorul Oficial Partea I, limba maghiară	90	1	50	1.500		140
3	Monitorul Oficial Partea a II-a	200	5	60	2.250		200
4	Monitorul Oficial Partea a III-a	800	5	15	430		40
5	Monitorul Oficial Partea a IV-a	7.200	5	50	1.720		160
6	Monitorul Oficial Partea a VI-a	400	5	25	1.600		150
7	Monitorul Oficial Partea a VII-a	60	1	30	540		50
8	Colecția Legislația României	4	-	2.500	450	120	
9	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	-	3.500	750		70
10	Repertoriul actelor normative	1	-	1.750	140		

*Partea I bis se multiplică pe bază de comandă

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

